

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
К.бр.415/18
Дана 07.11.2019. године

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Александра Трепињева, председника већа, судије Оливере Ђурић, члана већа и судија поротника Пере Тодоровића, Весне Глигоријевић и Наташе Ђирице, чланова већа, са записничарем Христином Ранђеловић, у кривичном поступку према опт. Кеџојевић Драгише, због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 1. КЗ и др, по оптужници ВЈТ у Београду Кто.бр.337/18 од 10.07.2018. године, која је изменењена дана 19.07.2018. године, након одржаног јавног главног претреса дана 04.11.2019. године, у присуству заменика ВЈТ Александре Ђенадић, опт. Кеџојевић Драгише и његових бранилаца адв.Зиндовић Милана и адв. Бећирић Дениса, и пуномоћника оштећене адв. Николе Матића, једногласно је донео а дана 07. новембра 2019. године јавно објавио:

ПРЕСУДУ

ОПТУЖЕНИ КЕЏОЈЕВИЋ ДРАГИША, [REDACTED]

КРИВ ЈЕ

Што је:

Дана 10.02.2018. године око 23,45 часова, у Београду, у ул. [REDACTED] при чему су му способности схватања значаја дела као и могућности управљања поступцима биле смањене до степена битног, али не и битно, лишио живота [REDACTED] са којом је био у емотивној вези до децембра 2017.

године, као и неовлашћено носио ватreno оружје пиштолја НН марке калибра „S&B 9mm luger” за који није имао одобрење надлежног органа за држање и ношење. При томе, оптужени је био свестан својих дела и њихове противправности и хтео њихово извршење.

Дела је учинио на тај начин што је, испред зграде у којој је пок. ██████████ живела, оптужени носећи на лицу маску - фантомку, па док је оштећена откључавала улазна врата зграде, истој пришао са леђа, и из ватреног оружја - пиштолја НН марке калибра „S&B 9mm luger” који је критичном приликом неовлашћено носио, из пепосредне близине испалио шест пројектила у оштећену услед чега је оштећена задобила тешке телесне повреде опасне по живот од којих повреда је на лицу места преминула.

У погледу врсте и начина настанка повреда ██████████ је том приликом задобила: док се налазила у усправном положају у самом улазу у зграду окренута задњом страном и левом бочном страном тела у односу на окривљеног, оптужени је испалио два пројектила у оштећену од којих је први пројектил прошао кроз леву надлактицу оштећене а потом кроз грудни кош и врат наневши јој повреде у виду прострелине леве надлактице са улазним отвором на унутрашњој страни у горњој трећини и застрелине грудног коша и врата са улазним отвором у горњој трећини левог бочног зида грудног коша и каналом који се пружа правцем с лева удесно и одоздо навише кроз грудну дупљу, срчану кесу, срце, лево плућно крило, кичмени стуб и меко ткиво десне стране врата у којем је нађен метални пројектил; док је од другог пројектила оштећена задобила повреде у виду прострелине грудног коша са улазним отвором на задњој страни левог рамена и каналом који се пружа правцем с лева удесно од назад лако унапред и одоздо лако навише, кроз грудну дупљу, кичмени стуб и десно плућно крило до излазне ране на задњој страни десног рамена; од којих повреда оштећена клонувши пада у лежећи положај на стомак а окривљени стојећи изнад оштећене испаљује још четири пројектила у оштећену којом приликом је оштећена задобила повреде у виду прострелине грудног коша са улазним отвором у горњој половини левог подлопатичног предела и каналом којим се пружа правцем од назад унапред, кроз грудну дупљу, III лево ребро и лево плућно крило, до излазне ране у горњем унутрашњем квадранту леве дојке; прострелине доњег дела трупа - трбуха са улазним отвором у доњој десној четвртини леђног предела и каналом који се пружа правцем од назад унапред, одоздо лако навише и здесна улево кроз трбушну дупљу, желудац и јетру, до излазне ране у горњој левој четвртини предњег трбушног зида; прострелине доњег дела трупа - трбуха са улазним отвором у левом појасном пределу и каналом који се пружа правцем од назад унапред, одоздо навише и с десна улево кроз трбушну дупљу, танко црево и његов опорњак до излазне ране у горњој левој четвртини предњег трбушног зида.

Након тога, окривљени пролази поред оштећене и протрчава кроз зграду из које излази на супротан излаз. Том приликом оптужени је однео са собом ватreno оружје - пиштолј НН марке калибра „S&B 9mm luger”.

-чиме је извршио кривично дело убиство из члана 113. Кривичног законика, у стицају са кривичним делом недозвољеног ношење оружја из члана 348. став 4. у вези ст. 1. Кривичног Законика.

Па суд применом наведених законских прописа и чланова 4, 42, 45, 50, 54. и 63. КЗ и претходно применом члана 60 КЗ, претходно утврђује:

- за кривично дело убиство из члана 113. КЗ казну затвора у трајању од 9 (девет) година и
- за кривично дело недозвољено ношење оружја из чл. 348. ст. 1. КЗ казну затвора у трајању од 2 (две) године.

Па суд оптуженог даљом применом члана 60. КЗ

ОСУЂУЈЕ

НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 10 (десет) ГОДИНА.

У изречену казну се има урачунати време проведено на задржавању и у притвору почев од 11.02.2018. године па до 07.11.2019. године.

На основу члана 87. у вези члана 348. ст. 6. Кривичног законика изриче се

МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ ОДУЗИМАЊА ПРЕДМЕТА

Од оптуженог Кецојевић Драгише одузима се:

- 60 метака калибра 30 – 06, зрно 9,7 грама.

На основу члана 264. ЗКП оптужени се обавезује да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 478.665,00 (четиристотинеседамдесетосамхиљадашестстотинашездесетпет) динара и на име судског паушала износ од 20.000,00 (двадесетхиљада) динара, све у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде

На основу члана 258 ЗКП: [REDACTED] и [REDACTED] се за остваривање имовинско-правног захтева упућују на парницу.

Образложење

ОПТУЖЕЊЕ

Оптужницом Кто.бр.337/18 од 10.07.2018. године, која је измењена дана 19.07.2018. године, опт. Кецојевић Драгиши стављено је на терет да је извршио кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 1. КЗ у стицају са кривичним делом недозвољеног ношење оружја из члана 348. став 4. у вези ст. 1. КЗ.

Заменик ВЈТ је у уводном излагању навео а с обзиром на чињеницу да оптужени не спори лишење живота, већ да је дело извршено на подмугао начин, а

тужилаштво ће ову околност доказивати увидом у ЦД снимак са надзорне камере. Још је предложио да се прочитају сви други писмени докази као и искази свих сведока који су испитани у истрази.

У завршној речи заменик ВЈТ, навео је да је по ставу тужилаштва доказано да је оптужени извршио кривично дело тешког убиства, како је то описано у оптужници.

Пуномоћник оштећених је у уводном излагању навео да осим ћерке оштећене [REDACTED] која је истакла имовинско правни захтев у истрази, адвокати имају пуномоћје и за родитеље оштећене и то [REDACTED] и [REDACTED] те у односу на сва ова лица истичу имовинско правни захтев и придржују се кривичном гоњењу.

Пуномоћник оштећених је у завршној речи навео да прихвати завршну реч заменика ВЈТ, истакао имовинско-правни захтев за [REDACTED] и [REDACTED], те навео да ће у зависности од тока поступка, доставити захтев о трошковима поступка.

ИЗЈАШЊЕЊЕ ОДБРАНЕ

Опт. Кеџојевић Драгиша је изјашњавајући се о оптужници навео да не спори наводе из оптужнице да је 10.02.2018. године око 23,45 часова у Београду у улици [REDACTED] лишио живота оштећену [REDACTED]. Не спори ни да је са њом био у емотивној вези до децембра 2017. године.

Оспорио је да је оштећену чекао сакривен у мраку у заседи. Спорно је и да се дело десило испред зграде. По ономе што је њему остало у сећању, дело се десило унутра, испред степеништа. Не сећа се да ли је том приликом носио фантомку. Спорно је и да је оштећеној пришао са леђа у моменту када је она откључавала врата. Све се десило унутра.

Није спорно да је држао и носио пиштолј НН марке, калибра СИБ 9 мм лугер. Не сећа се колико је пројектила испалио нити их је бројао. Не сећа се ни да ли је испалио пројектиле док је оштећена била у стојећем или лежећем положају. Не спори повреде које је задобила оштећена и да је услед ових повреда наступила смрт оштећене. Спорно је да је дело извршио на подмукам начин.

Бранилац оптуженог, адв. Зиндовић је у уводном излагању навео да је одбрана сагласна да се прочитају писани докази који се налазе у списима као и да се прегледа електронски запис предметног догађаја. Одбрана се противила читању исказа сведока, већ предложио да се сви сведоци непосредно испитају. Одбрана је предложио да се непосредно испитају и сви вештаци који су вештачили душевно здравље и урачунљивост оптуженог и то вештаци Милена Станковић, Марија Панић и Веселин Печеница, а ово је неопходно јер одбрана у току поступка жели да докаже да је урачунљивост код оптуженог била битно смањена.

Бранилац оптуженог, адв. Бећирић, у уводној речи је навео да ће одбрана доказивати да оптужени није био урачунљив односно да је његова урачунљивост била смањена битно, те да ће ангажовати стручне саветнике у поступку.

Бранилац оптуженог адв. Зиндовић Милан у завршној речи навео да је током поступка није доказано да је оптужени поступао на подмугао начин, да за то током поступка није предочн ниједан доказ и да се једино може говорити о кривичном делу убиство.

Бранилац оптуженог адв. Ђеђирић Денис је у завршној речи навео да у овој кривичноправној ствари чињенично стање суштински није спорно, оно што је спорно јесте да ли је оптужени поступао на подмугао начин. Из вештачења произилази да је оптужени поступао у стању смањене урачунљивости до границе битног, али не и битно, док је према ставу саветника оптужени поступао у стању битно смањене урачунљивости. Разлика између стручног саветника и вештака је само у интензитету, при томе медицина није егзактна наука која би могла да да прецизан одговор на ово питање. Оно што је неспорно јесте да је оптужени поступао са преплављеним емоцијама.

Тужилаштво није дало довољно доказа да је оптужени чекао оштећену осам сати у заседи. Оптужени је био заљубљен у оштећену, те у том смислу се не би могло говорити да је он поступао на подмугао начин. По ставу одбране, нелогично је да оптужени припрема и извршава кривично дело својим оружјем, јер је јасно да ће на тај начин оставити свој ДНК материјал на чаурата, као и да пролази кроз целу зграду и да тиме ризикује да ће неко наћи или да ће камере снимити.

Оптужени се у завршној речи придружио завршним речима својих бранилаца

ИЗВЕДЕНИ ДОКАЗИ НА ГЛАВНОМ ПРЕТРЕСУ

Суд је у доказном поступку на главном претресу саслушао оптуженог испитао сведоке [REDACTED] и [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED] испитао судске вештаке др Марију Панић и Дејана Степановића, а на сагласан предлог странака извео доказе: читањем извештаја о форензичком прегледу лица места, извештаја из КЕ за оптуженог, записника о претресању стана, записника о увиђају, записника о претресању стана, обавештења о току вештачења Биолошког факултета, два извештаја о форензичком прегледу лица места, шест потврда о одузетим предметима, исказа сведока [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] извештаја о провери спорних чаура, вештачења број 234-7151/18, исказа сведока [REDACTED], обдукционог записника, вештачења комисије лекара, налаза и мишљење Биолошког факултета, записника о претресању опреме са ЦД, вештачења Медицинског факултета, налаза Биолошког факултета, вештачења Спец. затворске болнице и балистичког вештачења.

ПОЈЕДИННИ ДОКАЗИ

У исказу који је дао пред замеником ВЈТ опт. Кеџојевић Драгиша је навео да је [REDACTED] упознао 2004. године, када је постао директор „Копаоник осигурања“

2005. године је први пут имао контакт са покојном, када је аплицирала за кредит за стан. Он је имао контакте са „Центро банком“, спроведена је процедура и [REDACTED] је добила стан. Утицао је и да 2005. године добије звање овлашћеног актуара. Почетком новембра 2006. године су почели да излазе и та веза је трајала 11 година, била је идеална, никада се нису свађали. Његови синови су знали за ту везу. 2010. године су били у Охриду и тада јој је рекао да би желео брак са њом, што је она прихватила, и отад се према њој понашао као према супрузи. Нису живели заједно, али су се виђали свакодневно, одлазио у њихов стан где је знао и да преслава кад њена ћерка није ту. Ишли су заједно на летовања, излете, излазили у већем друштву. План је био да почну заједнички живот кад њена ћерка заврши факултет. Он је био у могућности да одмах купи стан за њих, а она му је безброј пута говорила да једва чека да почну заједнички живот. Интимне односе су имали редовно. Много је волео, и њу и Јовану је сматрао породицом. Помагао им је у свему, од уобичајених свакодневних обавеза, набавке, апотеке и слично. Када је остала без посла, он је тешко и помагао материјално. Помогао јој је да добије нов посао, око продаје стана њеног бившег супруга, око доктората који је бранила. Половином 2017. године је купљена викендница коју је баш она желела.

Онда је почетком 2018. године она донела одлуку да прекине везу са њим, то је за њега био велики шок, и то је за њега на неки начин био крај живота. Почеле су несанице, није ништа јео, смршао је десет килограма за десет дана, није имао концептацију, избегавао је људе. Тада је први пут помислио на самоубиство, покушавао је да мисли усрсреди на нешто друго, али није успевао. Пет-шест дана пре овога више није могао ни да посечује унуке. Смишљао је начин да је убеди. Око 10. јануара му је рекла да се десио други мушкирац, да би потом половином јануара рекла да је измислила причу и да му је то рекла да види да ли је заиста воли. То га је скроз погодило. Сваки дан је пролазио поред њене зграде, он иначе тим путем иде и када иде у суд, и надао се да ће је срести, а сумњао је у ту причу о новом мушкирцу. Једног дана је позвао [REDACTED] и замолио је да утиче на мајку да промени одлуку. Онда је неки дан дошао до [REDACTED] стана са букетом цвећа, плакао је и она га је пустила да уђе. Била је груба према њему, викала је, а он и [REDACTED] су је смиривали. Тада му је рекла да неће више везу са њим, да је стар, и да неће да чува његове унуке. Подсетио је и на договор из Охрида, па и са летовања прошлог августа, али она му је рекла да је тада само мало више попила. Он је видео да више не може да се одвија миран разговор, па је изашао из стана, био је понижен, огорчен, осећао се јадно. Тада је напуштао, просто није видео будћност без ње.

Тог 10.02.2018. године је био рођендан његове супруге, биле су задушнице, ишао је на гробље, тамо је дugo седео и плакао, остао је све до сумрака. Дошао је кући, покушао да се смири, ухватила га нервоза, ишао до цркве, поново се вратио кући, покушао да прилегне и заспи, јер је претходних ноћи успевао да заспи само по неких два сата. Није могао, па је поново изашао, шетао по насељу, вратио се у кућу, па је у једном тренутку одлучио да оде на Баново брдо јер је тамо спавао неких последњих годину дана. Сео је у кола и поново се вратио на Бежанијску косу, улазио је, излазио, и у једном моменту одлучио да још једном оде да је моли или да изврши самоубиство пред њом или испред њеног стана. Узео је свој пиштолј, сео у кола и отишао до [REDACTED] зграде. Када се приближавао њеном улазу, размишљао је шта све да јој каже. Тада је из даљине видео двоје људи испред улаза, али није видео ко

је. Када се приближавао, помислио је да су то неки станари и да би могао са њима да уђе. Тада је видео једног мушкарца како је дао нешто у руке, да су се поздравили и тада је видео да је то [REDACTED] јер је препознао њен капут. Тада га је погодило, претпоставио је да је то тај нови мушкарац, он се окренуо да иде, а она је откључавала браву, он је ушао за њом још док се врата нису затворила, и тада јој рекао нешто у смислу: "[REDACTED] ја не могу да живим без тебе", а она му је рекла: "Не занима ме, видео си све" и климнула главом према улазу. Кренула је да иде уз степенице, он је тада био у бесу, очајан, растројен, није могао да се контролише, пуцао је у њу, не зна колико пута, вероватно је испалио сву муницију која је била.

После првог пуцња се не сећа шта је даље било. Оно чега се следећег сећа је да је отишао до својих кола, возио не зна где, тресао се, зауставио је кола, не зна где је одбацио оружје, онда је поново сео у ауто и отишао на Баново брдо. И даље се тресао, повраћао је. После је дошла полиција, рекли су му да су дошли због убиства једне жене на Новом Београду. Он је све време плакао. Никада пре овог догађаја није био агресиван, увек је био миран и сталожен. Никако није могао да прихвати да је то урадио и од тог дана се ужасно каје. Практично, још од 15. јануара његов живот више не постоји. Он је од тада једна лјуштура и моли бога да се разболи и његов живот оконча. То што се десило је трагедија, не само за њену породицу, него и за његову, за све њих.

Када је [REDACTED] откључавала браву од улаза у зграду, односно када је почела да их откључава, он је био удаљен неких 5-6 метара. Ушао је одмах за њом јер се врата још нису била затворила. Ту је њој одмах поставио већ поменуто питање, а то се дешавало у моменту када је она закорачила можда једном ногом на први степеник, дакле у том делу улаза у зграду, одмах после врата. Њих двоје су тада били окренути лицем у лице и када јој је поставио питање и када му је она одговорила. Он је у њу пуцао када је она кренула да иде. Тада је можда била на другом или трећем степенику.

Адвокат Сашић је његов дугогодишњи пријатељ, и он је знао за [REDACTED]. И са њом је био у добрим односима. Није могао да се сети да ли је ушао и изашао на исти улаз, с обзиром да зграда има два улаза. Дело је извршио својим пиштолjem, и мисли да је то пиштоль „ЦЗ 99“, а имао је дозволу за држање тог ватреног оружја. Критичног дана није ништа конзумирао од лекова за смирење, али тих дана после 15. јануара дешавало се да понекад узмс „бенседин“ или нешто слично. Није могао да се сети зашто је бацио пиштоль.

У исказу који је дао на главном претресу опт. Кецојевић Драгиша је навео да су му полицијци показали један снимак на коме он улази са оштећеном у улаз и онда се догодило то што се догодило. Дело се догодило на првом степенику. Према његовом сећању управо се тако и одиграо догађај, као што је било приказано и на снимку који су му показали полицијци. Након тога су му адвокати рекли да су прегледали снимке неких камера и да се на тим снимцима види да се догађај одиграо испред улазних врата. Не може да верује да се догађај тако одиграо, већ по ономе што се сећа, десило се као што је то описао у истрази.

У полицији су била два или три полицајца, сећа се да је један од њих извадио

мобилни телефони и да му је на мобилном телефону показао снимак. На том снимку се видело како је [REDACTED] улазила у зграду и он за њом. Ништа се више није видело. Полицијци су му рекли да имају све доказе и да признају дело. Он је видео тај снимак где улази [REDACTED] и он за њом а остало је испричао онако како се сећао. У погледу пиштольја, сећа се да га је понео од куће. Вероватно га је након овог догађаја одбацио, али се стварно не сећа где га је одбацио и када га је одбацио. Оно чега се сећа јесте да је у улазу њу позвао [REDACTED]. Њему је у глави остало да је она рекла "не занима ме", тако нешто. Он је у [REDACTED] пуцао када је она била окренута леђима према њему. Пре тога су били окренути лицем у лице, а након тога се она окренула и кренула и он је тада испалио први пројектил.

У исказу који је дао пред замеником ВЈТ дана 22.02.2018. године, сведок [REDACTED] је навео да окр. Драгишу Кецојевића не познаје, а пок. [REDACTED] је познавао од студентских дана. После дуге година је срео [REDACTED] на заједничком сусрету са колегама са факултета. Почели су да се виђају и то је прерасло у емотиван однос. То је било негде средином децембра, ближе другој половини. Повремено је боравио на Новом Београду где је и намеравао да опреми стан у коме би наставио живот. Виђали су се првих дана, тако што би одлазио у зграду ДИФ, где је она имала физикалне терапије, а после тога би одлазили у неки од ресторана и увек је практиковао да је колима одвезе кући на Нови Београд. [REDACTED] му је у првим данима рекла да је била у емотивној вези са једним човеком али му није рекла име. Рекла му је да не жели да више има било какве односе са том особом. Тада му је рекла и да јој његов пријатељ дугује 20.000 евра, адвокат Сашић, деловала је забринуто због тога, рекла му је да има признаницу, а он је посаветовао да ангажује адвоката. Желела је прекид односа са њим и рашчишћене финансијске односе.

За Нову годину су отишли у Нови Сад, где су провели три дана. Тада је сазнао да се бивши партнери звао [REDACTED], рекла му је да се нашла са њим, и да јој је он вратио 20.000 евра а новац уплаћен у банку. Током једне шетње половином јануара месеца, [REDACTED] му је рекла да се он неће помирити лако са тим прекидом, и да се прибојава како ће се он понашати, и признала му да је [REDACTED] рекла за њих двоје. Још му је рекла да је приметила да је прати, тј. да верује да је прати. После неколико дана му је рекла да јој је послала цвеће, које је она одбила, па се он појавио у њеном стану. Била је присутна и њена ћерка и било је врло непријатно. Тада је тражио да му врати накит и новац, па је она звала неку жену адвоката која јој је рекла да треба да тражи заштиту. И после му је [REDACTED] у неком разговору рекла да га се плаши, и да јој шаље нека писма, нека су љубавна и романтична а нека претећа.

Једне вечери када су се договорали да се виде дошао је колима до зграде, она је дошла колима у пратњи ћерке, деловала је узнемирено, одвезли су ћерку, па су отишли у један ресторан. И тада је видео да се боји. После тога је отпратио до стана жељећи да буде сигурна. Ноћ пре убиства, радила је много а иначе је тих дана због извештаја била много ангажована, он је тада одлазио у стан на Новом Београду и предложио јој паузу, па су се тако и видели у једном кафићу. Сутрадан, у суботу, отишао је у стан на Новом Београду, и поново су се договорили да се виде на њеној паузи. Дошао је до зграде, испред обданишта, изашао је из кола и отишли су пешице у кафић у близини, где су били до 23,30 часова кренули су кући, дошли до његових

кола, где је узео вино из гепека, и предао јој. Отпратио је до улаза у зграду, она је била негде метар-два пред улазом, он се окренуо кренуо ка колима и чуо пуцњаву, уплашио се да не буду пуцњеви у правцу њега, ушао у кола и отишао. После ју је звао, није се јављала, уплашио се, али није веровао да то има везе са њом и да се њој нешто десило. Видео је у једном моменту кола хитне помоћи и полицију, а после тога је наставио кући. На вестима је касније чуо да се десило убиство.

Отприлике, 10 до 15 дана пре критичног догађаја, [REDACTED] је испричала да је видела његов ауто у кругу њене зграде, чини му се да је рекла да се ради о плавом аутомобилу марке „Цитроен Ц4“. Критичне вечери се освртала и схватио је да ју је то оптерећивало. [REDACTED] му је још рекла да мисли да ће он говорити све најгоре о њој, и да јој је чак најавио и да ће да објави неки роман, као и да је он очајан човек, спреман на све, да „нема више смисао живота“ и да неће стати. Сведок је власник возила „Шкода октавија“ рег.ознака [REDACTED] и тај ауто је возио критичне вечери. Ауто је паркирао 10 метара од улаза у зграду на широком асфалтном делу. Када су паркирали, отишли су пешке до кафића, па пешке опет до улаза и када су се растали, он је отишао до кола. Његов утисак је да се [REDACTED] плашила окривљеног, али да је ипак била храбра и то није показивала, морала је живети свој живот. Покојна му је помињала неку већу цифру, мисли да је то било 20.000 евра, помињала је и неку цифру од 40.000 евра, али на њему нејасан начин, нити је инсистирао да прецизније зна у вези те камате. Помињала је да је Драгиша Кецојевић имућан човек. Најпре је на вестима чуо да је жена са иницијалима ВВ на тој адреси на Новом Београду убијена и тада је схватио да је то она. Након тога је отишао у полицију и рекао им да је то због три ствари, прво зато што је био са њом непосредно пре тог критичног догађаја, друго, зато што је познавао и треће зато што је желео да зна да ли је још нечија безбедност угрожена мислећи и на себе и на оне који су је знали.

У исказу који је дао пред замеником ВЈТ сведок [REDACTED] је навео да живи у згради где је живела покојна [REDACTED]. Виђао је када ју је доводио један старији господин, а са њим није никада разговарао. Довозио је колима марке „Цитроен“ светло плаве боје и да је свој ауту увек остављао са стране зграде где је дечији вртић јер је то и једини прилаз колима. Тог господина је последњи пут у пролазу срео негде пре 3-4 месеца, а уназад га то време уопште није виђао у њиховој згради или у близини. Иначе, критичне вечери је седео у дневној соби, било је 23,45 часова и одједном је чуо пуцње, 5 пуцњева, кренуо је ка прозору који гледа ка вртићу и простору испред улаза у зграду, и то је било 3 до 4 секунде након што је чуо пуцње, и када је погледао доле, угледао је један ауто марке „Шкода Фабија“, сиве боје, који је одлазио. Одмах потом је зазвонио телефон и њега је комишија [REDACTED] са првог спрата, а пошто је управник зграде, обавестио да се десило убиство у њиховој згради, не поменувши ко је убијен.

У исказу који је дао пред замеником ВЈТ сведок [REDACTED] је навео да од пре извесног времена живи у згради у ул. Париске комуне број 41, на петом спрату. Драгишу Кецојевића не позије, а покојну [REDACTED] је знао из виђења. Критичне вечери је био у стану и у једном тренутку је зачуо пуцње, тј. чуо је пет пуцњева и то испаљених један за другим. Пошто је по професији полицијац, одмах је знао да је то пуцање из оружја. Сачекао је неких 3 до 5 минута, јер је у то време тик уз прозор његова девојка дојила дете, па је тек када је она завршила, устао и преко

детета и ње погледао кроз прозор на део испред зграде. Тада је видео једног проседог господина крупније грађе, обученог у нешто тамно-црно, без капе на глави, и то негде на самом прилазу улазу у зграду, неких 4 до 5 метара од врата зграде. Видео га је како гледа ка улазу, окреће се, креће ка колима која су паркирана ту негде на око 10 до 12 метара од улаза у зграду, откључава та кола, поново се окреће преко рамена и гледа ка улазу, седа у ауту и удаљава се ка Студентској улици. То његово кретање од прилаза улазу у зграду па до аута је било крајње лагано, чак и сам улазак у ауту, испаркиравање и кретање такође лаганим темпом. Запазио је да је то ауто „Шкода октавија“ сиве или неке друге можда светло плаве боје, регистарске ознаке [REDACTED]

Тада је рекао супруги да је неко сигурно пуцао из пиштола, мислио је онако безвезе и није ни помислио да је у питању убиство. Након одређеног времена, видео је полицијска возила испред зграде, тада је схватио да се нешто озбиљно десило и сишао је до улаза где су се већ окупили људи.

У исказу који је дао пред замеником ВЈТ сведок [REDACTED] је навео да је покојну [REDACTED] познавао као комшиницу. Критичне вечери је био у свом стану на првом спрату са супругом. Био је будан, и док је седео за компјутером, чуо је четири пуцња. Устао је, погледао кроз прозор и није видео никога. Он и супруга су погледали видео надзор, односно камеру на тв, и могло се видети да је остало отворено крило од врата улаза у зграду. Прилазећи улазу полако се приближио и видео тело до самог улаза. Чуо је телефон који нон стоп звони на вибрацији и у том тренутку није препознао ко је то, само је видео светлу јакну и чизме са потпетицом. Вратио се у стан и у 23:50 часова је позвао полицију, а одмах потом је звао и комшију, опет је погледао кроз прозор и тада је видео једног дечка из комшијука кога зна од раније, који је кренуо да уђе у зграду па се онда повукао, и када се спустио поново из стана у улаз зграде да сачека полицију, видео је тог дечка на степеницама што значи да је он обишао зграду и ушао на други улаз. Сачекао је да дође полиција и након тога се окупило још људи.

Што се тиче особа које је виђао у друштву покојне [REDACTED], он је запазио једног старијег господина, седог, који је долазио по њу, паркирао би ауту „Цитроен Ц4“, мало дужи, већи, светло плаве боје, испред обданишта и онда је долазио до улаза, и ту би њу сачекао. Мислио је да је то њен отац, имао је око 70 година, крупнији. Последњи пут га је видео прошлог лета, било је топло, можда септембар месец. Покојна је имала аутомобил марке „Шевролет Круз“ црне боје, а возиле су га и она и ћерка. Није виђао покојну у друштву другог мушкарца.

У исказу који је дала пред замеником ВЈТ сведок [REDACTED] је навела да живи у улици [REDACTED], који се налази у приземљу зграде. Сећа се да је био 10.02, када је у поподневним часовима негде око 15,30 часова изашла из стана да прошета пса. У тренутку када је излазила из стана, а креће се спорије, приметила је једног человека како стоји у приземљу наслоњен на зид који је у суштини зид њеног стана са унутрашње стране. Када се вратила из шетње са псим, а то је било можда после пола сата, она је тог истог человека видела како приљубљен на стакло од улазних врата у зграду, стојећи са унутрашње стране зграде гледа, и то је био исти тај човек за кога је помислила да је неко од радника јер је претходно видела да пролазе неки радници и да се уноси цемент. Тај човек је био

старији по годинама, обучен у неку јакну плаве боје, јако седе косе, и изразито танка уста. Она је отишла у свој стан, са мајком је гледала телевизију и негде око поноћи су чуле неколико хитаца, и било је поприлично јако по звуку. Одмах је погледала у интернет, а мајки је рекла да су петарде и да не брине. Сутрадан је од комшије чула шта се десило у суседном улазу и комшија је њу питао да ли је видела у улазу у зграду человека који је стајао наслоњен на тај зид, рекла да јесте и он је њој рекао "е па да знаш да је то тај што је убио". Потом је на вестима прочитала о каквом се догађају ради. Удаљеност између улаза у коме живи и улаза где се десило критични догађај је око 20-25 метара и из тог улаза се може видети кроз стакло када се потпуно прислоните на стакло, виде се кола, све се лепо може видети. Није сигурна да ли се са позиције где је описала да је приљубљен за стакло био тај човек може видети суседни улаз, није проверавала, може се видети ко улази у тај улаз улази и излази, али није сигурна да ли се врата могу видети. Улаз где се десило убиство се у односу на њен улаз налази са леве стране гледано у правцу када се из зграде излази.

Чула је два пуцња те вечери. Њој је полиција показивала неки албум са фотографијама приликом узимања изјаве. Њој је иначе полиција најпре на вратима њеног стана показала једну фотографију на мобилном телефону и питали да ли препознаје тог човека, а онда су јој у полицији показали слику на дектопу, и она је тражила да јој покажу цело тело, али то нису имали. Рекли су јој да је то адвокат. Станари из улаза 41 када излазе из зграде или се враћају, пролазе поред улаза 43 где сведок живи. Могуће је да неко ко изађе из зграде може да се врати у зграду на други улаз или обрнуто а да га због тога онај што се налази на улазу 43 не види.

Сведоци [REDACTED] су током поступка искористили своје законско право да не дају исказе.

У исказима које је дао током поступка, сведок [REDACTED] је навео да Кецојевић Драгишу познаје још из студентских дана и дан данас су пријатељи. Био је правни заступник и „Копаоник осигурања“ па је тако и упознао [REDACTED], која је радила као актуар. Зна да јој је Драгиша помогао око добијања неког кредита за стан. У јануару 2007. године му је Драгиша признао да је ступио са [REDACTED] у сексуалне односе, 2011., 2012. године, [REDACTED] ћерка је била болесна, и то је трајало годину ипо. Његов однос са синовима је постао хладан, његов млађи син је иамо симптоме психичких тегоба, и на то му је указао. Он је критиковao Кецојевића што не учини нешто да помогне сину. [REDACTED] му је била све, а сви други су били иза. Све је радио да њој удовољи. Рекао му је да је [REDACTED] хтела да сачекају са заједничким животом док [REDACTED] не дипломира. Драгиша је у то време размишљао да купи стан за њих двоје, и само је чекао када ће она да одлучи. Драгиша му је рекао да је кад су били на мору, да му је [REDACTED] рекла да једва чека да њих двоје почну да живе заједно. Али, током јесени је приметио да односи између њих више нису добри. Драгиша је пре тога био јако сервилан према [REDACTED]

Након нове године, Драгиша му је рекао да је за дочек био сам и да [REDACTED] није хтела иде са њим. После пар дана му је рекао да је [REDACTED] љута, и да мисли да је то због паре, а које је сведок узео од покојнс и предао другој особи ради обсезије штедње под иским повољним каматама, где је желeo да учии [REDACTED] али је у суштини преварен, па је не желео да њу превари, баш тада, почетком

јануара и рекао Драгиши да ће убрзо да прода плац и да јој врати новац, тако да је то и учинио, и тог 10. јануара је Драгиши дао 20.000 евра за [REDACTED] а пре тога јој је послао још 7.000 евра, и то је практично било све.

Драгиша је 11. јануара поново дошао код њега, деловао је „усукано“, плакао је и рекао да је [REDACTED] рекла да не жели више везу са њим и да има другог, и да се заљубила. Рекао му је да је пожелео да се цео свет сруши и да нестане када је чуо ткао нешто. И рекао: „да ли је могуће да за ових 11 година колико сам чинио све за њу, она може да каже да је крај“. Рекла му је да ће српску нову годину дочекати са другим мушкарцем, и да ће се са Драгишим наћи у понедељак, после дочека, да види и да му каже шта ће даље. Нису се видели у понедељак јер му је [REDACTED] рекла да је болесна. Тада му је признао да је звао [REDACTED] и [REDACTED] ћерку, и видео се са њом, да замоли мајку да се помире. Он је схватио да са Драгишим нема рационалног разговора јер био опседнут [REDACTED] нико други га није интересовао. Деловало му је да је спреман да се убије. Позвао је заједничког пријатеља [REDACTED] и замолио га да поприча са њим и позове [REDACTED] Драгишиног старијег сина. Неки дан после тога, Драгиша је поново дошао код њега, и испричао му да је поручио цвеће [REDACTED] или да исто није хтела да прими, па да је он то цвеће однео и плакао када је она отворила, није хтела да га пусти, али га је пустила [REDACTED] му је и тада рекла да не жели више да буде са њим, као и да му је раније у кафићу рекла да не жели више да буде са њим јер је стар, Црногорац, да ис може да буде са неким више од десет година и да јој је неугодно због болести жене.

Рано ујутру, субота на недељу му је стигла порука на телефон, од [REDACTED], Драгишиног сина и да му се јави, да је хитно. Последња особа на свету којој би Драгиша нанео зло је [REDACTED]. Драгишини синови су за његову везу са [REDACTED] сазнали у време када им је мајка била болесна, и то Драгиши никада нису оправстили. [REDACTED] је инсистирала да људима кажу да су започели везу након што је Драгишина супруга умрла. У критично време њему је Драгиша деловао да ће да заврши са својим животом, мислио је да ће се убити. Никада није могао да закључи да ће он науздити [REDACTED].

Драгиша је био јако везан за [REDACTED], он је направио један "балон" у ком је сместио све своје догађаје и ништа га ван тога није интересовало. Након што је почeo да ради у адвокатури, једно време је адвокатуру радио у својој канцеларији и када је почeo да га критикује због његовог односа са [REDACTED], он је просто престао да долази у канцеларију. Током 2012. године када се једном затекао у његовој канцеларији, присуствовао је сцени када га је [REDACTED] позвала и замолила да однесе [REDACTED] доручак, јер се [REDACTED] није излазило из куће и онда је Драгиша отишао до пекаре и однео [REDACTED] доручак.

Такође, сећа се да када је 2017. године у јесен хтео да купи кућу у Сланкамену, звао је њега да провери ту кућу јер се разуме у непокретности. Он га је питao "шта ћe ти кућа у Сланкамену када ти имаш плац и не знаш чак ни где се налази", а он је на то рекао да [REDACTED] жели. Њихов однос је био такав да је он био у потпуности зависан од [REDACTED].

Када је Драгиша раскинуо са [REDACTED] м, он се претворио у сенку од човека,

није се бријао, био је безврзан, утучен, непријемчив, просто није лично ни на шта. Саветовао га је да иде код лекара, да се лечи, међутим он му је говорио да му не треба лекар, већ да њему треба само [REDACTED]. Једном приликом му је рекао да се нашао са [REDACTED] м ћерком, да је молио да она утиче на [REDACTED] да му се врати, да се са њом нашао у неком кафићу и да је плакао, њен коментар је био да није нормалан што то ради.

Драгиша је практично изградио један свет који се вртео око [REDACTED] и ништа га другог није интересовало. На основу тога како се Драгиша понапао у периоду након што је раскинуо са [REDACTED], био је сигуран само у једно, да он [REDACTED] неће учинити ништа нажао. Она је била његов центар света, који је недодирљив. Такође је закључио да је све ближи одлуци да заврши са својим животом. Он је готово свакодневно долазио код њега у канцеларију и говорио му да без [REDACTED] нема сврхе живота. Њега је било срамота колико је Драгиша био снисходљив према [REDACTED], то је била таква сервиљност и такво пузење. У периоду од јануара и фебруара 2018. године све активности Драгишине су биле усмерене ка томе да му се [REDACTED] врати.

У исказима које је дао током поступка сведок [REDACTED] је навео да Драгишу Кеџојевића познаје дugo времена, пријатељи су, и знао је за његову везу са [REDACTED]. Негде око нове године је приметио промене у његовом расположењу. 10 јануара му је рекао да он и [REDACTED] нису ишли у бању јер [REDACTED] није било добро. После српске нове године је био потпуно сломљен и рекао му да га је [REDACTED] оставила. Жалио му се, био је потиштен, као да му није стало до живота. Рекао му је да је послao неко цвеће. Да није хтела да га прими, да је плакао и молио је да га пусти, а да га је она тада ословљавала са „поштовани“. Рекао му је и да је звао [REDACTED] њену ћерку, да је она убедила се помире. Он је само понављао: „Само да се она мени врати“. Потпуно је био потонуо, а сведок му је говорио да се тргне и освести. Шетао је и поред њеног стана не би ли је видео. У то време је потпуно био запоставио синове. Смршао је, није ништа јео, није пио, све се сводило на то да не може да живи без ње. Када је чуо да је убио, њему је то деловало немогуће, јер она била све за њега, и пре му је деловало да ће убити самог себе.

Писма која је Драгиша писао [REDACTED] а њему читao, била су исписана руком на папиру, а нека куцана и на компјутеру. Чак му је причао да ће да напише књигу. Иначе, са Драгишим се видео два три дана пре трагичног догађаја, али су се чули, и тог дана када се десио трагични догађај, односно он је њега звао и било му је чудно што се не јавља на телефон.

После Нове године приметио велику промену у његовом понашању. Дружио се све више са њим, сведок ради у позоришту и он је свакодневно долазио код њега. Читao му је писма која је њој упућивао.

На питање како је читao писма која је окривљени искоме упућивао, да ли их је већ упутио, сведок је навео да је читao њена писма, читao му је и њене одговоре. Њена писма су била врло кратка и официјална, а његова врло дугачка. Он њему није читao њена писма, већ му је само говорио да му она официјално одговара.

Када су се виђали после Нове године, Драгиша је потпуно потонуо. Имао је утисак да пије лекове. Само је говорио о [REDACTED], причао му је како само жели да му се врати. Чак му је говорио да је неког комшију [REDACTED] наговарао да му прода стан, како би он живео у стану изнад [REDACTED]ог стана, и како би тај стан после оставио њој. Сведока је наговарао да његова жена разговара са [REDACTED], да се њих двоје помире. На основу његовог понашања и односа са [REDACTED], њему је логичније било да се он убио, и плашио се да то не учини. Након што се вратио са дочека Нове године, Драгиша је престао да се брије, а евидентно је било и да је нагло почeo да мршави. Није могао тачно да одреди, али је сmrшао сигурно 15 или 20 килограма.

У исказу који је дао пред замеником ВЈТ сведок [REDACTED] је навела да покојну [REDACTED] познаје дugo времена, да су биле близске пријатељице. Са Драгишом Кеџевићем је била у вези неких 8-9 година, али њега није боље упознала, а први пут га је видела 2009. године. Знала је да су њих двоје у емотивној вези, јер јој је [REDACTED] говорила о томе. Прошлог лета су њих двоје отишли на море, и у неко време након тога је дошло до њиховог разлаза. Он је у наредном периоду понекад долазио код ње у стан, а [REDACTED] јој је рекла да је то било из разлога да би јој предао рате за летовање, не би се задржао и отишао би. То је све трајало негде до децембра када му је она и рекла да је та веза са Драгишом практично нестала јер она не жели више да буде са њим, а некако у то време је почeo контакт [REDACTED] са њиховим заједничким другом са факултета, са којим је почела и да излази. Негде после Божића текуће године, [REDACTED] јој се пожалила да се на неки начин прибојава Драгише јер је имала утисак како је он прати. Сећа се да му је испричала како је једне недеље када је изашла испред зграде да види где је паркиран њен ауто, угледала Драгишин ауто и то је прокоментарисала да јој је то чудно, што је његов ауто паркиран у недељу у близини њене зграде, код Политехничке школе. Тада јој је рекла да је још пар пута видела његов ауто а и њега у ауту, како у ауту, тако и паркираног, у близини зграде где она живи и да јој се то уопште није допало.

Прокоментарисала је то као да јој није пријатно и да не жели да је он пресреће јер се она прибојава да ће нека непријатност можда бити од њега, пре нешто у смислу да ће о њој износити неке интимне ствари, да ће је бламирати на послу. Рекла јој је и да су имали сусрет у једном ресторану неколико дана после празника и да му је том приликом прећутала са ким је провела Нову годину, а такође јој је рекла да јој Драгиша није честитао празнике нити Нову годину. Како ју је схватила, он је њу питао где је била за Нову Годину, а она је њему рекла да је била у Сопоту код родитеља, а не у Новом Саду са новим емотивним партнером, јер како јој је објаснила, није желела да га иритира. Једино чега се плашила је било вербално малтретирање и пресретање. Иначе, зна да је она у децембру месецу била са ћерком у Истанбулу, и да није планирала Нову годину са Драгишом. Исто тако јој је у једном телефонском разговору поверила да је тих дана једном приликом Драгиша долазио на врата и да је желео само са њом да разговара а да за то време из стана изађе њена ћерка, што је њена ћерка одбила и није хтела да остави мајку саму са њим. Пожалила јој се и да јој је Драгиша послao мејл у коме је тражио да му врати све поклоне које је оп њој куповао као и неки определjeni износ новца за све проводе, летовања, хотеле, где су заједно били. Колико је схватила, она је у ствари избегавала било каква даља објашњавања са њим зато што је била веома осетљива особа и сваки разговор

би је узбудио и потресао, па је желела тога да се поштеди.

Иначе, [REDACTED] је била веома успешна жена, по образовању је стекла и академско зваље доктора наука, много је и радила и није имала много времена за дружење, живела је са ћерком. Њен утисак је да је она за Драгишу била нешто као вредност којом се он поносио, нешто као „његов пехар“. Колико је стекла утисак за све те године, колико је [REDACTED] била у вези са Драгишом, он је по природи био један миран човек, сталожен, који увек „гледа испод обрва“. Колико је њој [REDACTED] причала, она се са Драгишом упознала преко посла, односно преко осигуравајуће куће „Копаоник“ и касније „Триглав“, а како је њој [REDACTED] рекла у емотивну везу су ступили баш те 2009. године, и зна да су се и пре тога виђали неко време. Што се тиче њеног утиска о Драгиши, она је њега увек доживљавала као старијег човека, који сведочи није интересантан али је то третирала као „њен избор њена ствар“. Покојна је њој увек говорила да је њу Драгиша на неки начин смиривао, да је поред њега имала осећај сигурности и заштите.

У исказу који је дала пред замеником ВЈТ сведок [REDACTED] је навела да је њена мајка негде 2008 или 2009. године започела везу са Драгишом Кецојевићем. Код њега никада није приметила наглашену емоцију или емпатију. До 2014. године је њихов однос био коректан, и није примећивала да је био агресиван. Пре пар месеци су њих двоје прекинули везу и њена мајка јој је током пута у Истанбул у децембру рекла да он њу запоставља последње три године. Још јој је рекла да она према њему нема никакву емоцију и да је започела везу са другим мушкарцем. Био је 16. јануар 2018. године када јој је послao поруку Драгиша Кецојевић, након чега су се нашли у кафићу, и молио је да утиче на мајку да се њих двоје помире и тада је плакао. Она му је рекла да мисли да је тај прекид озбиљнији него икада. Она је мајци испричала за тај сусрет иако ју је он замолио да то не ради. Мајка је рекла да је он манипулант и да јој је тог дана послao мејл у ком је извређао. Била је јако нервозна због тога што је он звао и прокоментарисала је: „ја се никада од њега не могу откачити“. Рекла јој је да следећег дана треба да се види са њим и да му врати пасош а она је саветовала да буде пажљива и да је мушка сујета таква да може повређен мушкарац буде спреман на све и да се једноставно у том сусрету са њим фокусира само на то да остаје код прекида и да више нема емоције према њему.

Када се вратила, рекла јој је да јој је свашта обећао, станове, заједнички живот, а што је њена мајка одбила. Након тога је опет сведоку послao поруку да се нађу, што је одбила и рекла да је мајка све објаснила. Dana 18.01.2018. године звонио је поштар на врата са цвећем које је он послao, њена мајка је побеснела и рекла да неће да прими то цвеће и онда се после 10 минута попео Драгиша са тим цвећем, она није хтела да га прими, а сведок јој је сугерисала да га пусти и чује шта хоће, а мајка је све време говорила: „ти мене не можеш да купиш поклонима, и ти мене нећеш никада оставити на миру“. Док је стајао на вратима, заплакао је. Кецојевић је тада инсистирао да сведокиња изађе из стана, што је одбила. Он је говорио у смислу: [REDACTED], завлачила си ме све ове године, ја сам био убеђен да ћеш ми бити жена“, на шта му је мајка одговорила да то није тачно и да му то никада није обећала, а он рескао да ће да је тужи за „емотивно завлачење“. Мајка је тада сва узнемирена говорила: „Ево ако хоћеш, убиј ме, шта хоћеш, ево бију и твоја жена, удају се

насилно за тебе, бићу ти роб“. Он је и даље био бесан и очајан и говорио да је мислио да ће му бити љубавница, никада јој не би купио ниједан поклон. Сведок се тада укључила и рекла му:“Дакле, куповали сте је“, а он је запретио да ће поднети тужбу да му врати све поклоне. Он је у то време дуговао мајци 20.000 евра које је она позајмила његовом најбољем другу. Том приликом су га некако избациле из стана и пошто је те вечери њена мајка требала да се види са тим новим пријатељем, тада је први пут рекла да га се боји, да ће он да је прати и да је прогања. Зато је рекла мајци да ће да је испрати, и предложила јој да позове тог пријатеља и каже му да паркира мало даље. Са мајком је кренула до његових кола, и тог пријатеља замолила да касније њену мајку отпрати до стана.

Следећег дана, Кецојевић је њеној мајци послао мејл у коме је захтевао да му мајка врати 45.000 евра на име свих поклона и излазака, а сведок зна да то све заједно не вреди више од 2.000 евра. Саветовала је мајку да нађу адвоката, што је мајка и урадила, адвокатица јој рекла да уколико се поново појави, позове полицију. Наредних 10 дана њој мајка није причала ништа, али је сво то време била узнемирена, напета, а познајући је зна да је увек њу штедела од било чега лошег и да јој због тога не би испричала. Мајкина најбоља другарица је причала сведоку да јој се мајка поверавала да се плаши Драгише, да га је виђала како је прати, тако што би прошао колима да она то види а виђала је његов ауто паркиран око њихове зграде. Рекао јој је касније [] да се и њему жалила и да му је рекла како ће Драгиша то тешко поднети и како он губи смисао живота. Сведоку је ових дана [] испричао да га је њена мајка у једном тренутку замолила и да прекину везу на неко време, јер се она бојала. Када се ово десило, имала је прилике да разговара и са једним пријатељем Драгише Кецојевића који је причао да је неколико дана пре овог догађаја проводио време са њим и да је његов утисак био да је смршао и губио смисао за животом.

Њена мајка је упознала Кецојевића јер су заједно радили у осигуравајућем друштву „Колаоник“ на истом радном месту и не зна дали јој је он био претпостављени. Мисли да је њена мајка докторирала 2010. или 2011. године, и нема сазнања да јој је Кецојевић помагао у изради доктората. Њена мајка је остала без посла 2015 и 2016. године када се угасило „Баслер осигурање“ и то је трајало неких годину дана а такође зна да је од тог осигурања добила отпремницу. Била је бесна и нервозна јер је таква свакодневница без посла тешка. Поприлично је сигурна да окривљени није помогао њеној мајци приликом запослења у „Дунав осигурању“. Сведокиња и окривљени су имали коректан однос, и заиста се дешавало да он њу отпрати колима на путовање, сачека са пута, купио јој је пар поклона и слично.

Што се тиче односа њене мајке и окривљеног, виђали су се два три пута недељно, у последње три године то је изгледало тако што је он долазио код њих у стан, поседео би два три сата и отишао. О новом пријатељу јој је мајка рекла кад су били у Истанбулу, а то је било 25 децембра а рекла јој је да су везу почели 10-ак дана пре тога, да је то њен колега из студентских дана. Што се тиче пријатеља окр.Кецојевића истог зна по надимку „Баћо“ и мисли да је на челу позоришта „Славија“.

У исказу који је дао пред замеником ВЈТ сведок [] је

навео да живи у Сопоту, и родитељи његове покојне сестре. Окривљеног Кецојевића не познаје, само је из сестрине прича знао да се она виђа са неким адвокатом. Није му помињала никакве проблеме. Критичне вечери око 03 сата ујутру га је звала сестричина Јована и рекла му да је сестра убијена.

Читањем извештаја о форензичком прегледу лица места УКП ПУ за град Београд КТ 100-346/2018 од 11.02.2018. године, утврђено је да је истог дана у периоду од 00:15 часова до 03:00 часова, на Новом Београду, ул. [REDACTED]

[REDACTED] извршен преглед лица места и то простора испред и у улазу у зграду и том приликом пронађени трагови: траг број 1-чаура са ознаком „S&B 9mm Luger“ која је пронађена на бетонској стази испред улаза у зграду број [REDACTED] траг број 2- чаура са ознаком „S&B 9mm Luger“ која је затечена на бетонској стази испред улаза у зграду број [REDACTED] (ближе улазу, између трага број 1 и улазних врата), траг број 3-опушак цигарете(са белим филтером и без видљивих ознака), који је затечен испред улазних врата зграде број [REDACTED] траг број 4- опушак цигарете са ознаком „Sense“, који је затечен испред улазних врата зграде број 41(десно од трага број 3-посматрано са улице ка згради), траг број 5-тело покојне [REDACTED], које је затечено у улазу у зграду, испред степеништа(до улазних врата зграде). Тело је затечено у лежећем положају, на левом боку, са главом на првом степенику. Са прстију обе руке стерилним штапићима (2 ком.), узет је поднокатни садржај. Стерилним штапићем са ране на леђима је узет узорак крви. Са покојне је скинута јакна светло браон боје (крем боје). Траг број 6- Деформисани пројектил који је затечен у улазу зграде, код ногу покојне а испред првог степеника. Траг број 7-кошуљица пројектила, која је затечена на поду улаза у зграду, поред трага број 6, траг број 8-чаура са ознаком „S&B 9mm Luger“, која је затечена на првом степенику, у близини главе покојне, траг број 9- чаура са ознаком „S&B 9mm Luger“, која је затечена на првом степенику, десно од трага број осам, траг број 10-чаура са ознаком „S&B 9mm Luger“, која је затечена на првом степенику, десно од трага број 9, траг број 11-чаура са ознаком „S&B 9mm Luger“, која је затечена на другом степенику, изнад главе покојне, траг број 12-деформисани пројектил, који је затечен на врху степеништа, испред врата која воде у ходник зграде, траг број 13-пет опушака цигарета са ознаком „Led violet“, који су затечени на бетонској стази лево од улаза у зграду број [REDACTED] траг број 14-стерилиним штапићима са спољне ручице улазних врата зграде број [REDACTED] (број 14/1) и са рама наведених врата са спољне стране, изнад рукохвата(број 14/2) узети су брисеви. Траг број 15-у просторијама 3 одељења УКП са обе руке [REDACTED] у 03 часова и 55 минута помоћу туфера изузети су евентуални трагови опаљења ватреног оружја. Траг број 16-два трага папиларних линија (обележени бројевима 16/1 и 16/2) који су пронађени на стаклу улазних врата зграде са спољне стране.

Читањем извештаја о форензичком прегледу лица места број КТ 100-348/2018 од 11.02.2018. године утврђено је да је истог дана у периоду између 09:40 до 11:50 часова у улици Деспота Стефана број 107, извршен КТ преглед ПМВ марке „Citroen“ тип „C4“ рег.ознака броја БГ 826- ГС, плаве метализиране боје, којом приликом су пронађени: траг број 1-обележена је гумена патосница, затечена на патосу испред предњег левог седишта, траг број 2 обележена је гумена патосница, затечена на патосу испред предњег десног седишта, траг број 3 обележена је једна пвц флаша са ознаком „Роса“, запремине 0,5л, која је затечена на патосу кола, испред предњег десног седишта, траг број 4 капут црне боје, са ознаком на етикети “polar

"wool" који је затечен на задњем седишту кола, траг број 5 јакна браон боје, са ознаком на етикети „TRAPPER“ која је затечена на задњем седишту кола.

Са следећих површина кола подигнути су евентуални микротрагови: са седалног дела предњег левог седишта, на једној фолији обележеном бр.6/1, са наслона предњег левог седишта, на једној фолији обележеном бр.6/2, са седалног дела предњег десног седишта, на једној фолији обележеном бр.6/3, са наслона предњег десног седишта, на једној фолији обележеном бр.6/4, са седалног дела задњег седишта, на једној фолији обележеном бр.6/5, и са наслона задњег седишта, на једној фолији обележеном бр.6/6,

У циљу евентуалног одређивања ДНК профиле, на стерилним штапићима узети су брисеви са следећих површина наведених кола: са спољне ручице браве предњих левих врата, на једном штапићу обележен број 7/1, са унутрашње ручице браве предњих левих врата, на једном штапићу обележен број 7/2, са спољне ручице браве предњих десних врата, на једном штапићу обележен број 7/3, са унутрашње ручице браве предњих десних врата, на једном штапићу обележен број 7/4, са спољне ручице браве задњих левих врата, на једном штапићу обележен број 7/5, са унутрашње ручице браве задњих левих врата, на једном штапићу обележен број 7/6, са спољне ручице браве задњих десних врата, на једном штапићу обележен број 7/7, са унутрашње ручице браве задњих десних врата, на једном штапићу обележен број 7/8, са браве врата пртљажног простора траг број 7/9, са управљача траг број 7/10, са ручице мењача траг број 7/11, са прекидачана инструмент табли траг број 7/12, са прекидача на предњим левим вратима траг број 7/13 и са прекидача ручне кочнице траг број 7/14.

Са следећих површина возила, помоћу туфера су изузети трагови опаљења из оружја: са управљача возила траг број 8/1, са ручице мењача траг број 8/2, са унутрашњег рукохвата предњих левих врата траг број 8/3, са седалног дела предњег левог седишта траг број 8/4, са седалног дела предњег десног седишта траг број 8/5, са ручице брисача траг број 8/6 и са ручице показивача правца траг број 8/7.

Читањем извештаја о форензичком прегледу лица места КТ 100-347/2018 од 11.02.2018. године утврђено је да је истог дана у периоду од 06:45 часова до 10:15 часова радници З одељења УКП преузели гардеробу и обућу која припада Кецојевић Драгиши: бр.1/1 једна десна рукавица сиве боје, број 1/2 пар патика црно беле боје марке „Адидас“ величине 44, број 1/3 доњи део тренерке црне боје марке „Адидас“ величине „XXL“, бр.1/4 пар чарапа беле боје марке „Најк“.

Читањем потврде КУ 2738/18 од 11.02.2018. године утврђено је да овлашћено службено лице приликом вршења увиђаја у ул. Париске комуне број 41, где је затечена мртва [REDACTED] преузео следеће ствари: један лап топ љубичасте боје марке Dell са пуњачем, једн мобилни телефон марке „Хуавеј“ беле боје, [REDACTED] и један црни кожни телефонски именик.

Читањем записника о претресању стана и других просторија од 11.02.2018. године утврђено је да истог дана у 05:05 часова извршено претресање стана у Београду, општина Чукарица, у улици [REDACTED], у којем је

становао Кеџојевић Драгиша, и том приликом пронашли три кутије са по 20 метака калибра 30-06, зрино 9,7 грама, један мобилни телефон марке „Нокија“, са картицом броја [REDACTED], имеи [REDACTED], имеи [REDACTED] црне боје, једне мушки патике марке „адидас“ модел „phoenix“ бело-црне боје, број 44, један кључ од кола, тзв.“скакавац“ са привеском плаве боје за ПМВ марке „циتروен Ц4“.

Читањем записника о претресању стана и других просторија од 11.02.2018. године утврђено је да је истог дана у 02:55 часова извршено претресање стана на Новом Београду, ул. [REDACTED] у коме станује Кеџојевић Милан, и том приликом није пронађен нити одузет нити један предмет.

Читањем записника о претресању опреме на којој се чувају електронски записи број 102/18 од 14.02.2018. године, утврђено је да је руководилац предмета [REDACTED] из Београда, [REDACTED] и то: рисивер модел ДВР „4СН Н.264 ДВР“ сер.бр. [REDACTED], време на ДВР уређају у односу на реално време иде 15 минута унапред. Време скинутог видео записа са камера 1,2,3,4 је 11.02.2018. године од 00:56 до 00:58.

Читањем потврде о привремено одузетим предметима КУ-2738/18 од 11.02.2018. године утврђено је да је од Кеџојевића одузет један рисивер ДВР „4СН Н.264 ДВР“ сер.бр. [REDACTED]

Читањем три потврде о привремено одузетим предметима од 11.02.2018. године, утврђено је да је од Драгише Кеџојевића одузето: три кутије са по 20 метака калибра 30-06. зрино 9,7 грама, један мобилни телефон марке Нокија, са картицом броја [REDACTED], један мобилни телефон марке Нокија са картицом броја [REDACTED], имеи [REDACTED], имеи [REDACTED] црне боје, једне мушки патике марке „адидас“ модел „phoenix“ бело-црне боје, брсј 44, један кључ од кола, тзв.“скакавац“ са привеском плаве боје за ПМВ марке „циتروен Ц4“, једна десна плетена рукавица сиве боје, један доњи део шушкаве тренерке црне боје са три црне пруге које се протежу целом дужином ногавица са обе стране и на којој се распознаје знак „адидас“, један пар мушких кратких чарапа беле боје са црним знаком „Најк“, један мобилни телефон марке „Нокија“ црне боје, неутврђеног имеи броја са припадајућом претплатничком картицом Теленор“, један мобилни телефон марке „Нокија“, црне боје, имеи [REDACTED], [REDACTED], са припадајућом теленор картицом, један ПМВ марке „Цитроен“ модел Пикасо, плаве боје, регистарске ознаке [REDACTED] број шасије [REDACTED]-број шасије мотора исчитан са јединственог информационог система МУП, са припадајућим кључевима.

Читањем извештаја НКГЦ о провери спорних чаура кроз збирку АБИС „Арденал“ број 10281/18 од 12.02.2018. године утврђено је да су предмет испитивања б чаура, које потичу од бојевог метка 9x19 мм, број трагова 1,2,8,9,10,11. Резултат претраге је да уочене чауре са истим идентификационим карактеристикама трагова ватреног оружја нема. Два спорна деформисана пројектила и део оловног језгра нису подобни за проверу кроз АБИС. Све спорне чауре су опаљене из једног оружја, а на основу подударности општих карактеристика трагова ватреног оружја, приликом провере кроз збирку, утврђено је да постоји могућност да су опаљене из пиштола произвођача „Црвена застава“ модел 99.

Читањем записника о вештачењу број 234-7151/18 од 20.02.2018. године утврђено је да на тестовима узетих са руку [REDACTED] и Кецојевић Драгише нису пронађене честице карактеристичне за остатке после опаљивања ватреног оружја, док су на тестовима узетих са седалног дела предњег левог и десног седишта ПМВ марке "Цитроен Ц4" рег. [REDACTED] пронађене честице карактеристичне за остатке после опаљивања ватреног оружја.

Читањем ДНК вештачења Биолошког факултета у Београду под 19.02.2018. године утврђено је да днк материјал изолован из узорка 18-078-5 (чаура обележена као траг број 10 на лицу места) припада Кецојевић Драгиши (18-078-B).

Читањем ДНК налаза и мишљења Биолошког факултета у Београду од 19.04.2018. године утврђено је да днк материјал изолован из узорка 18-078-5(чаура обележена као траг број 10 на лицу места) припада Кецојевић Драгиши. ДНК материјал изолован из узорка 18-078-9 (браон папирни омот, обележен напечницом са бројем 3, у коме се налазио бели опушак цигарета са ознаком „silver selection...“ а изузет је сегмент наведеног опушка) припада НН женској особи. Днк материјал изузер узорка 18-078-11 (сегмент једног од пет белих опушака цигарета са ознаком „LD Violet“), 18-078-12 (сегмент другог од пет белих опушака цигарета са ознаком „LD Violet“), 18-078-13 (сегмент трећег од пет белих опушака цигарета са ознаком „LD Violet“), 18-078-14 (сегмент четвртог од пет белих опушака цигарета са ознаком „LD Violet“) 18-078-15 (сегмент петог од пет белих опушака цигарета са ознаком „LD Violet“) припадају другој женској НН особи.

Анализа ДНК материјала изолованог из узорка 18-078-7 (брис обележен са 14/1, квака улазних врата зграде) и 18-078-8 (брис обележен са 14/2 улазна врата зграде) дала је мешане днк профиле са доминантним присуством нијашке односно четврте нијашке особе.

Днк материјал изолован из узорака 18-078-16 (поднокатни садржај десне руке пок. [REDACTED]) и 18-078-17 (полнокатни садржај леве руке пок. [REDACTED]) припада покојној [REDACTED]

Читањем обдукционог записника S-0185/2018 Института за судску медицину од 12.02.2018. године, утврђено је да је смрт покојне [REDACTED] насиља и наступила је услед искрварења из расцепа срца и плућа и раскиданих крвних судова дуж канала устрелина грудног коша, трбуха и леве руке. Ране које су у обдукционом налазу описане тачкама од 3 до 7 и од 9 до 16 представљају улазне и излазне отворе устрелина које су нанесене дејством пројектила испаљених из ручног ватреног оружја.

Читањем налаза и мишљења комисије судских вештака др Зорана Михаиловића, др Ђорђа Алемпијевића и др Слободана Савића, сви специјалисти судске медицине, од 28.05.2018. године утврђено је да је пок. [REDACTED] у предметном догађају 10.02.2018. године задобила седам устрелина трупа и леве руке, нанесених дејством пројектила испаљених из ручног ватреног оружја(једну застрелину и шест прострелина и то:

1. застрелину грудног коша и врата, са улазним отвором у горњој трећини левог бочног зида грудног коша (описаног под тачком 9 обдукционог налаза) и каналом који се пружа правцем слева у десно и одоздо навише, кроз грудну дупљу, срчану кесу, срце, лево плућно крило, кичмени стуб и меко ткиво десне стране врата, у којем је нађен метални пројектил.
2. прострелину лве надлактице, описану под тачком 7 обдукционог налаза, са улазним и излазним отвором на унутрашњој страни лве надлактице, чији се канал пружа кроз меко ткиво.
3. прострелину грудног коша, са улазним отвором на задњој страни левог рамена(описаним под тачком 14 обдукционог налаза) и каналом који се пружа с лева удесно, од назад лако унапред и одоздо лако навише, кроз грудну дупљу, кичмени стуб и десно плућно крило до излазне ране на задњој страни десног рамена (описане под тачком 15 обдукционог налаза).
4. Прострелину грудног коша, са улазним отвором у горњој половини левог подлопатичног предела(описаним под тачком 10 обдукционог налаза) и каналом који се пружа правцем од назад унапред, одоздо лако навише и здесна сасвим лако улево, кроз грудну дупљу, 3 лево ребро и лево плућно крило до излазне ране у горњој трећини левог дојкиног предела (описане под тачком 3 обдукционог налаза).
5. Прострелину грудног коша, са улазним отвором у доњој половини левог подлопатичног предела (описаним под тачком 11 обдукционог налаза) и каналом који се пружа правцем од назад унапред, одоздо навише и слева удесно, кроз грудну дупљу, 7 лево ребро и лево плућно крило до излазне ране у горњем унутрашњем квадранту лве дојке(описане под тачком 4 обдукционог налаза).
6. прострелину доњег дела трупа-трубуха, са улазним отвором у доњој десној четвртини леђног предела (описаним под тачком 12 обдукционог налаза) и каналом који се пружа правцем од назад унапред, одоздо лако навише и здесна улево, кроз трбушну дупљу, желудац и јетру до излазне ране у горњој левој четвртини предњег трбушног зида (описане под тачком 5 обдукционог налаза).
7. Прострелину доњег дела трупа-трубуха, са улазним отвором у левом појасном предлеу(описаним под тачком 13 обдукционог налаза) и каналом који се пружа правцем од назад унапред, одоздо навише и здесна улево, кроз трбушну дупљу, танко црево и његов опоријак до излазне ране у горњој левој четвртини предњег трбушног зида (описане под тачком 6 обдукционог налаза).

Из повређених органа и раскиданих крвних судова дуж канала наведених устрелина дошло је до смртоносног излива крви у спољашњу средину, грудну и трбушну дупљу, као и излива жслудачног и цревног садржаја у трбушну дупљу.

Појединачно процењено, у време наношења, само је прострелина лве надлактице представљала лаку телесну повреду, док је свака од осталих шест устрелина(једна застрелина и пет прострелина), представљала тешку телесну

повреду опасну по живот. Све наведене устрелине скупно процењене представљале су тешке телесне повреде опасне по живот и узроковале су насиљну смрт [REDACTED], која је наступила услед искрварења из расцепа срца и плућа и раскиданих крвних судова дуж канала устрелина грудног коша, трбуха и леве руке, што је констатовано у обдукционом закључку при којем комисија лекара виштака у целини остало. Према томе, насиљна смрт [REDACTED] је у директној узрочно-последичној вези са повредама које је у предметном догађају задобила пројектилима испаљеним из ручног ватреног оружја, а карактеристике повреда указују на то да је смртни исход наступио у кратком временском периоду од неколико минута по задобијању повреда.

Поред наведених устрелина, обдукцијом је установљена и једна рана (раздерина) на предњој страни леве бутине, која је настала дејством тупине механичког оруђа и представљала је у време наношења, сама за себе процењена, лаку телесну повреду.

Имајући у виду локализацију улазних и излазног отвора, као и правце канала застрелине грудног коша и врата, наведене у тачки 1 мишљења и прострелине леве надлактице, наведене под бројем 2, закључује се да су ове две повреде могле бити нанесене дејством једног пројектила, који је прво прошао кроз леву надлактицу, а потом кроз грудни кош и врат, уколико се у време испаљења тог пројектл лева надлактица налазила уз леви бочни зид грудног коша, тако да су се канали прострелине и застрелине налазили на једном правцу. Сумирајући карактеристике свих констатованих устрелина, те имајући у виду претходно наведено у вези са могућношћу настанка застрелине грудног коша и врата и прострелине леве надлактице дејством једног пројектила, закључује се да је седам устрелина констатованих обдукцијом тела покојне могло настати дејством укупно шест пројектила, у кратком времену једна за другом, а што је у складу са податком да је на лицу места пронађено шест чаура.

Уочило се пројектили након испаљења из ручног ватреног оружја до тела [REDACTED] кретала праволинијски (а што је према достављеним видеоснимцима и био случај), у моменту испаљења сваког од пројектила уста-цеви ватреног оружја била су усмерена ка месту улазног отвора, а правац уздужне осе цеви ватреног оружја била су усмерена ка месту улазног отвора, а правац уздужне осе цеви ватреног оружја налазио се у продужетку установљеног праваца канала устрелине.

На основу положаја улазних и излазних рана и праваца канала констатоване устрелине се могу поделити у две групе: застрелина грудног коша и врата наведена у под бројем 1 и њој придржана прострелина подлактице описана под 2 као и прострелина грудног коша са улазном раном у пределу задње стране левог рамена описаном под 3, чији су улазни отвори локлизовани на левој бочној страни тела, односно левој надлактици, а чији се канали пружају слева удеоно и одоздо навише, односно лако навише. Четири пострелине грудног коша и трупа, односно трбуха, описаних под 4,5,6 и 7, чији су улазни отвори локализовани у предлеу леђа, а доминантни правци којима се пружају њихови канали су од назад унапред и одоздо навише, односно лако навише.

Претходно наведене карактеристике устрелина, као и чињенице утврђене приликом увиђаја-посебно положај чаура, те закључци изведенни на основу анализе достављених видео-записа, упућују на закључак да је [REDACTED] прво задобила прострелину леве надлактице, описано под тачком 2, застрелину трупа и врата, описано под један и прострелину трупа, описану под 3, док се налазила на самом улазу у зграду, отворивши врата, када је левом бочном и делом задњом страном тела била окренута устима цеви ватреног оружја из којег је вршено опаљење. Потом, након што је клонувши доспела у лежећи положај у улазном делу зграде, тако да су јој леђа била окренута навише, према устима цеви ватреног оружја, односно док се повредилац вршећи опаљења налазио и кретао у зони у којој су се налазиле ноге оштећене, која се незнатно кретала, [REDACTED] је задобила остале прострелине трупа описане под 4, 5, 6 и 7.

У пределу рана на телу и одговарајућих оштећења на одећи у којој је [REDACTED] достављена на обдукцију нису установљени знаци дејства елемената барутне експлозије. Овакав налаз упућује на закључак да су сви пројектили испаљени са растојања између уста цеви и тела, које је било веће од максималне даљине до које допиру елементи барутне експлозије приликом испаљења из предметног ручног ватреног оружја. Међутим, у предметним списима се наводи да је са лица места преузета јакна која је припадала покојној. Уколико је у моменту задобијања повреда покојна носила ову јакну, која је прекривала све улазне отворе на телу, онда се процена даљине испаљења може вршити смао на основу разултата криминалистичко-техничког прегледа и балистичког вештачења ове јакне, којим се може утврдити евентуално присуство и карактерисике трагова дејства барутне експлозије.

Читањем налаза и мишљења вештака балистичара Копечни Милоша од 18.06.2018. године утврђено је да на основу локализација описаних улазних отвора на телу оштећене, као и праваца пружања стрелних канала рана, уочава се постојање одређене динамике догађаја, односно уочава се да је током догађаја дошло до померања оштећене и/или лица које је пуцало. Наиме, на основу описа, све повреде настале дејством пројектила ватреног оружја могу се поделити у две групе: 1.прострелине и застрелина чији се стрелни канали пружају с лева удесно, а улазни отвори су им локализовани на левој бочној страни тела оштећене и 2.прострелине чији се правци стрелних канала рана пружају од назад унапред.

Како стрелни канал ране практично представља продужетак осе цеви оружја из кога је пројектил испаљен, то су се у продужетку описаних стрелних канала морала налазити уста цеви оружја у тренутку опаљења метка. Ово практично значи да су се уста цеви у тренутку наношења повреда описаних као застрелину грудног коша и врата, са улазним отвором у горњој трећини левог бочног зида грудног коша (описаног под тачком 9 обдукционог налаза) и каналом који се пружа правцем слева у десно и одоздо навише, кроз грудну дупљу, срчану кесу, срце, лево плућно крило, кичмени стуб и меко ткиво десне стране врата, у којем је нађен метални пројектил. 2.прострелину леве надлактице, описану под тачком 7 обдукционог налаза, са улазним и излазним отвором на унутрашњој страни леве надлактице, чији се канал пружа кроз меко ткиво. 3.прострелину грудног копча, са улазним отвором на задњој

страни левог рамена (описаним под тачком 14 обдукционог налаза) и каналом који се пружа с лева удесно, од изад лако унапред и одоздо лако навише, кроз грудну дупљу, кичмени стуб и десно плућно крило до излазне ране на задњој страни десног рамена (описане под тачком 15 обдукционог налаза), у односу на тело оштећене морала налазити са леве и делимично задње стране тела, док су се уста цеви оружја приликом наношења повреда и то прострелине грудног коша, са улазним отвором у горњој половини левог подлопатичног предела (описаним под тачком 10 обдукционог налаза) и каналом који се пружа правцем од изад унапред, одоздо лако навише и здесна сасвим лако улево, кроз грудну дупљу, З лево ребро и лево плућно крилодо излазне ране у горњој трећини левог дојкиног предела (описане под тачком 3 обдукционог налаза), налазила доминантно са задње стране тела.

Прегледом видео снимака са сигурносних камера, по налазу вештака, уочава се да покојно [REDACTED] док откључава врата зграде и улази у њу; са задње леве стране прилази једно лице. На снимку се уочава пламен на устима цеви у тренутку 00:57.17 (17 секунда снимка). У том тренутку, оштећена је већим делом ушла у зграду док се лице које пуца још увек налази изван зграде, с тим што је у тренутку опаљења растојање од уста цеви до оштећене мање од једног метра, а извршилац држи пиштол јуз тело, отприлике у висини струка. Након првог пуцња, лице које пуца, застаје на улазу у зграду изводећи радњу налик на опаљење, па се повија и спушта пиштол ка земљи и улази у зграду за оштећеном када нестају из видокруга ове камере.

На снимку такође, уочава се оштећена како откључава врата зграде и док застаје, да из браве извуче кључ са леве бочне и задње стране јој прилази особа која на лицу носи маску - "фантомку" и отвара врату из пиштола који држи у десној руци. Након првог поготка, оштећена почиње да пада и то тако да прво падне на колена, лактова и лице у пределу самог улаза.

Лице које пуца се тад угурава у улаз зграде за њом и застаје иза оштећене све време пуцајући у оштећену која се од овога додатно помера унапред. На видео снимку се уочавају још најмање два пламена на устима цеви оружја које извршилац држи у руци. Након пуцања, извршилац пролази поред оштећене у унутрашњост зграде. Када приђе ближе камери, у рукама овог лица се уочава већи пиштол, највероватније „Застава“ модел 99. На преостала два видео записа уочава се ово лице како претрчава кроз зграду и излази на супротни излаз.

На основу достављених видео снимака уочава се да су сви пројектили испаљени у оштећену са растојања које је мање од јефног метра. Ово указује да би приликом прегледа одеће у околини свих примарних улазних отвора, морало бити барутних честица. Са друге стране, релативно мало међусобно растојање улазних отвора би довело до преклапања трагова опаљења, а што би могло онемогућити у потпуности поуздано одређивање даљине пуцања у конкретном случају. Узимајући у обзир све наведено, може се искључити верзија коју је окривљен изнео на саслушању 19.04.2018. године, у којој наводи како су се он и оштећена налазили лицем у лице, као и то да је између њих непосредно пре првог пуцња било неке комуникације.

Читањем налаза и мишљења комисије судских вештака др Милене Станковић-психијатра, др Марије Панић-психијатра и др Веселина Печенице-психијатра од 08.03.2018. године и 15.05.2018. године утврђено је да је Кеџојевић Драгиша особа чије су интелектуалне способности у границама високог просека, са емоционалном нестабилном структуром личности. У време извршење дела окривљени се налазио у стању повишене емоционалне напетости са психолошким садржајем афекта средњег интезитета. Његове способности схватања значаја дела, као и могућности управљања поступцима биле су смањене до степена битног, али не и битно. Меру медицинског карактера нису предложили, а окривљени је способан да прати суђење.

Специјалиста медицинске психологије Дејан Степановић је мишљења да је Кеџојевић Драгиша особа чији су интелектуални потенцијали натпркосечни и спадају у категорију високи просек и код истог нема знакова когнитивне детериорације. У структури личности се региструје постојање зависних и доминантних карактеристика које доводе до потребе за успостављањем снажних и дубоких емоционалних веза уз потребу за постизање доминације и контроле у њима. Има високо мишљење о квалитетима сопствене личности, које је добрим делом засновано на реалном искуству и потврдама из околине, али се то не може окарактерисати као постојање нарцистичке структуре или поремећаја личности. Његово понашање је у добро познатим и емоционално слабо набијеним ситуацијама адекватно и неупадљиво, док у стањима снажног стреса долазе до изражавања слабости механизма контроле, долази до преплављености емоцијама, негативног утицаја осећања на мишљење, испољавања емоционалне нестабилности и пада квалитета мишљења. Он је рационално организована и разборита особа, али у стањима снажног емоционалног набоја или израженог стреса долази до пада квалитета мишљења, и он тада није у стању да на уобичајено рационалан начин сагледа све околности и предвиђа евентуалне будуће догађаје. Тестирање реалности је очувано и нема индиција да је код њега икада долазило до проблема на плану доживљаја реалитета. Актуелно се региструје постојање депресивне и анксиозне феноменологије, што се тумачи као реакција на почињено кривично длео и животну ситуацију до које је оно довело.

У исказу који је дала на главном претресу судски вештак Марија Панић је навела, а на питање стручног саветника Александра Милошевића, каква је била пажња оптуженог у периоду од Нове године до критичног догађаја, да је пажња оптуженог била усмерена на догађаје везане за емотивну релацију коју је имао са оштећеном, као и раскид исте, при чему је пажња која се односила на остале догађаје, била смањеног интензитета. Фокус пажње није био усмерен само на оштећену, већ је рекла да је фокус пажње који се односио на остале догађаје, био смањеног интензитета. С обзиром да је оптужени у том периоду имао депресивну симптоматологију, вољно нагонски динамизми су били компромитовани у смислу те депресивне симптоматологије, значи поремећено спавање, одређени недостатак воље.

Имали су податак да је испитаник био у контакту са члановима своје породице тј. са синовима, тако да не могу говорити о потпуној рестрикцији социјалних контаката, али свакако да су социјални контакти били смањеног

интезитета. Постојале су суицидне идеје.

Везано за вольу оптуженог у периоду пред извршење дела, вештак је навео да је постојала безврљност, смањена заинтересованост, за догађаје који нису били у вези са емотивном релацијом коју је испитаник имао са оштећеном, па у некој мери чак и безврљност у односу на извршавања свакодневних активности. Оптужени је у том периоду желео да обнови везу са оштећеном, при чему је покушао да добије помоћ и од њене ћерке.

Везано за мишљење окривљеног, за период након Нове године до критичног догађаја, сматра да је мисаони ток вероватно био и садржај и мишљења био је у великој мери усмерен на ситуацију која се односи на емотивну везу која је дошла до краја и елаборације догађаја током те везе као и на осећања испитаника у вези са тим. Њихова испитивања нису указала да је у том периоду долазило до дисторзије мишљења. Да су приметили интерпретативност, они би то свакако у налазу написали.

На питање, зашто вештаци нису констатовали суицидалност и средње до тежи степен депресије који у свом налазу наводе а у мишљењу га нема, вештак је објаснио да депресивну симптоматологију значи степен депресије који је детектован и није наведен у мишљењу, из разлога што није имао у тој мери форензички значај у смислу да би променио њихово мишљење када је у питању могућност схватања значаја дела и управљања својим поступцима, а у мишљењу наравно колега психолог је то образложио. Као и за депресију, њен одговор се односи и на суицидне идеје.

С обзиром да су у свом налазу написали да се испитаник у време извршења кривичног дела које му се ставља на терет, налазио у стању повишене емоционалне напетости, са психолошким садржајем афекта средњег интензитета, то подразумева да је постојање афекта имало утицај на све психичке функције па самим тим и на функцију мишљења, у смислу да је мишљење било у складу са садржајима афекта. У питању је афекат беса, средњег интензитета. Термин јака раздраженост је више правна терминологија, а форензичко психијатријски је афекат, али су то термини који се међусобно подударају. Закључили су да је у питању афекат средњег степена, на основу исказа оптуженог, односно његовог описа деликатне ситуација.

На питање да ли високи квантум унутрашње напетости и снижене толеранције на фрустрације, да ли представљају средњи степен афекта, вештак је навео да део мишљења који је цитиран се односи на део мишљења психолога која описује структуру личности оптуженог, и не односи се конкретно на критични догађај. Постојање афекта не зависи само од структуре личности код особе већ зависи још од неких фактора. Зависи такође и од осим структуре личности, зависи и од тернутног стања у којем се организам особе налази, као и од јачине спољне дражи. Структура личности није једини што утиче на афекат. Они су узели у обзир и структуру личности испитника, као и целу деликатну ситуацију, као што су написали у мишљењу, узели су у обзир и пределиктни период.

Везано за термин преплављеност емоцијама који су навели у мишљењу, вештак је навео да је то наставак описа структуре личности испитаника и у наставку мишљења и стоји да су то обележја личности да може испољити у ситуацијама који

превазилазе његове адаптибилне капацитете непромишљеног и агресивног понашања. Структура личности оптуженог је таква да то може да се додги, али нагласила да то није једино што утиче на афекат. Термин преплављеност емоцијама се односи на потпуну обузетост особе одређеном емоцијом што подразумева да су све психичке функције у менталном функционисању особе под утицајем те емоције.

На питање да ли је постојала преплављеност емоцијама критичном приликом, вештак је навео да су написали у налазу да је постојао афекат средњег интензитета што подразумева да није била у питању потпуна преплављеност тј. нису нашли да је интензитет афекта био већег степена. На питање да ли постоји делимична преплављеност, вештак је навела да преплављеност емоцијама није исто што и афекат. Емоције могу да имају утицаја на особу и на радње које предузима, али не мора да значи да је то у степену афекта. Човек може да буде преплављен емоцијама уколико не причамо о афекту.

Под високом анксиозношћу се подразумева високи страх од напуштања, и код оптуженог јесте постојала снажна сеперациона анксиозност, значи страх од одвајања од близке особе. У питању је висока анксиозност која нема психотичан квалитет. Психотичан квалитет подразумева отуђење од реалности што у конкретном случају није био случај.

На питање, какви су били контролни механизми код оптуженог, који испољава висок степен страха од сепарације, вештак је навела да је на ову ситуацију оптужени реаговао депресивним симптомима, а контролни механизми су више питање за психолога него за психијатра.

У мишљењу окривљеног је постојала доминација идеје од тренутног емоционалног значаја у време извршења дела, и афекат приводи свести мисаоне садржине који су у вези са афектом. Оптужени је имао могућност да размишља о другим опцијама и да промиšља о поступцима својих дела у време извршења дела, а могућност да размишља о другим опцијама и уопште да их разматра биле су смањене, али не битно. Изјава оптуженог да не може да живи без оштећене, је ирационална изјава али је у складу са депресивном симптоматологијом која је била присутна, пре деликтног догађаја. У мишљењу је наведен поремећај расположења.

На питање да ли је испољено понашање непримерено личности окривљеног критичном приликом, вештак је навела да оптужени до тада није испољавао слична понашања. Доминантни ситуациони фактори са аспекта жртве у конкретном случају, су били то да је чињеница да оптужени није могао да обнови емотивну везу са оштећеном и што је доживео неке њене реакције као незахвалност са њене стране и на неки начин одбацивања свега онога што је оптужени сматрао да је за њу учинио.

У исказу који је дао на главном претресу судски вештак Дејан Степановић је закључио је да афекат делује на мишљење оптуженог на основу клиничких и тестовних показатеља. Закључио је да у стањима стреса и повишеног емоционалног набоја, код испитаника долази до пада квалитета мишљења, што значи да његово мишљење и процена ситуације није таквог квалитета као када нису присутни ти реметилачки чиниоци.

На питање да ли то значи да је оптужени ирационално обрадио предметни догађај, навео је да је израз ирационално неадектаван, јер би упућивао да је дошло до потпуног губитка рационалног сагледавања ситуације, међутим дошло је само до пада квалитета мишљења и сагледавања ситуације која није у складу са пуним когнитивним капацитетима испитаника. Ирационално значи сумануто, где је дошло до губитка тестирања реалности и психотичне измене мишљења. То се у овом случају није додатило.

Када је рекао да под негативним утицајем емоција и мишљења оптужени није у стању да на уобичајени начин сагледа чињенице и предвиди могуће догађаје, и истакао да није рекао да оптужени није уопште био у могућности да сагледа чињенице и предвиди догађаје, већ да није могао на уобичајени начин да сагледа чињенице и предвиди догађаје. Он је већ рекао да је оптужени уобичајено рационална и социјализована особа и да ово кривично дело одступа од његовог уобичајеног репертоара понашања. Његово понашање је било под снажним упливом емоција и садржало је елементе импулсивности.

Навео је да у структури личности се испољавају две тенденције или две врсте карактеристика које се рефлектују на интерперсоналне односе, а нарочито на близке интерперсоналне односе. То су са једне стране зависне карактеристике, а са друге потреба за водећом улогом и доминацијом.

Мисли и у свом налазу је навео, да су се у вези са кривичним делом који се оптуженом ставља на терет, снажно испољиле обе врсте карактеристика. Оно што је такође навео је да је била поред снажне сепарационалне анксиозности, односно негативне емоције због раскида емотивне везе биле су и присутне снажне емоције које се односе на доживљај изманипуласаности и искоришћености. У основи јесте да су биле присутне сепарационалне анксиозности и емоција гнева због доживљаја изманипуласаности и искоришћености. Сепарационална аксиозност не би могла да се тумачи као емоција снажног страха, јер страх представља доживај угрожености за сопствени живот и безбедност, што раскид емотивне везе свакако не представља.

Раскид емотивне везе је довео до снажне депресивне реакције и у налазу је и нагласио да он није могао да пројектује сопствену будућност без емотивне везе са оштећеном и на известан начин јесте доживљавао да не може да живи без оштећене.

Афекат и емоционални статус могу утицати на све психичке функције човека, али и не морају. У конкретном случају афекат јесте утицао на когнитивне функције. Код оптуженог је постојао у време извршења дела афекат високог интензитета, с тим да је остало очувано тестирање реалности и да није дошло до психотичне измене мишљења. На основу свега се може закључити да су његови капацитети за контролу били смањени, али да није дошло до потпуног губитка контроле и да је била очувана рационална контрола, односно да је био у стању да оствари рационалну контролу над својим понашањем.

Суд је на главном претресу прегледао снимке надзорних камера зграде и констатовано да се на снимцима види да женска особа прилази улазним вратима, да

их откључава, а да затим друга особа маскирана прилази са леђа и испаљује из пиштоља пројектил и након што женска особа пада, испаљује још пар пројектила и да надзорне камере затим прате кретање маскиране особе кроз зграду.

Читањем извештаја из КЕ [REDACTED]

ОЦЕНА ДОКАЗА

Суд је у доказном поступку неспорно утврдио да је дана 10.02.2018. године око 23,45 часова, у Београду, у ул. [REDACTED], оптужени Кеџојевић Драгиша лишио живота по [REDACTED] док је покојна откључавала улазна врата зграде на наведеној адреси, и то тако што је истој пришао са леђа и из ватреног оружја - пиштоља НН марке калибра „S&B 9mm luger”, из непосредне близине испалио шест пројектила од којих је оштећена задобила тешке телесне повреде опасне по живот од којих је касније и преминула, и то док се оштећена налазила у усправном положају у самом улазу у зграду окренута задњом страном и левом бочном страном тела у односу на окривљеног, испалио два пројектила у оштећену од којих је први пројектил прошао кроз леву надлактицу оштећене а потом кроз грудни кош и врат, док је од другог пројектила оштећена задобила повреде у виду прострелине грудног коша од којих повреда оштећена клонувши пала у лежећи положај на стомак а затим окривљени стојећи изнад окривљене испалио још четири пројектила у оштећену од којих повреда је на лицу места преминула, након чега је окривљени прошао поред оштећене и протрао кроз зграду из које излази на супротан излаз, одневши са собом ватreno оружје - пиштољ НН марке калибра „S&B 9mm luger” а за који није имао одобрење надлежног органа за држање и ношење, а на једној од пронађених чаура пронађени ДНК трагови опт. Кеџојевића.

Све наведено је неспорно утврђено најпре на основу исказа опт. Кеџојевића који током поступка није спорио да је оштећену лишио живота у време и на адреси наведеним у оптужници и да није имао дозволу за ношење предметног оружја, затим снимка сигурносних камера, извештаја о форензичком прегледу лица места, потврде о одузетим предметима, извештаја НКТЦ за вештачење чаура, записника о вештачењу НКТЦ, балистичког вештачења, обдукционог записника, као и налаза и мишљења комисије вештака Института за судску медицину, те сви наведени докази заједно са признањем оптуженог представљају једну јасну и логичну целину.

Поред наведених неспорних чињеница, током поступка је било потребно разјаснити два спорна питања. Прво је било да ли је оптужени наведено дело извршио на подмуком начин, односно да ли су остварени елементи кривичног дела из члана 114. став 1. тачка 1. КЗ, а како је то тврдило тужилаштво, или су пак тачни наводи одбране да се ради о кривичном делу убиство из члана 113. КЗ. Поред тога, друго спорно питање је било да ли је у тренутку извршења дела урачунљивост оптуженог била битно смањена, а како је то наводила одбрана.

Најпре, што се тиче самог односа оптуженог и покојне, током поступка је, а на основу исказа оптуженог и испитаних сведока, и то како пријатеља оптуженог тако и пријатељице покојне и њене ћерке, који су у највећем делу дали сагласне исказе,

утврђено да су се они познавали од периода 2004. године, као и да су од 2007. године били у емотивном односу све негде до пред крај 2017. године када је покојна [REDACTED] одлучила да прекине емотивни однос са оптуженим, и то негде половином децембра 2017. године, и да је иста у том периоду ступила у емотиван однос са сведоком [REDACTED]. Сви наведени сведоци и оптужени су били сагласни у исказима да је оптужени све то примио јако тешко, да се од тог тренутка, па до извршења дела налазио у јаком емотивном стању, да је смршао, да је био у депресији и да су све његове активности биле усмерене на то да утиче на покојну да промени своју одлуку и да се помири са њим.

Ћерка покојне, сведок [REDACTED] је све ово такође потврдила, те у свом исказу изнела још два догађаја, а то је да је оптужени најпре њу замолио да утиче на своју мајку да промени одлуку, што је њена мајка одбила, као и да је једног дана дошао у њихов стан са цвећем где је плакао и молио покојну да се помире, што је она одбила, али да је исто тако говорио да ће тражити да му врати све поклоне које јој је дао, и да се на крају између њих двоје водила расправа и да су га једва избациле из стана, као и да јој је њена мајка рекла да јој је стигао мејл од њега где јој је претио тужбом и да ће тражити накнаду штете у износу од 45.000 евра. Још је навела да се њена мајка плашила да је оптужени прати и да га се неће моћи ослободити, а ово је у својим исказима навела и сведок [REDACTED] пријатељица покојне, као и сведок [REDACTED], односно да се покојна плашила да је оптужени прати, посебно што је и ранијих дана примећивала његов аутомобил Цитроен Ц4 на паркингу испред зграде (а који аутомобил је неспорно и одузет од оптуженог). И сведок [REDACTED] је у свом исказу наводио да му је оптужени говорио да је после раскида пролазио поред њеног стана не би ли је срео, а то у свом исказу наводио и оптужени.

Што се тиче сведока [REDACTED] он је потврдио да је био у емотивном односу са покојном од половине децембра 2017. године, а што је у складу и са наводима сведока [REDACTED] која је навела да јој је мајка то рекла док су биле у Истанбулу крајем године, те у складу са наводима оптуженог који је навео да му је покојна [REDACTED] у јануару 2018. године рекла да се виђа са другим мушкарцем, а то опет у складу са наводима сведока Терзије који је навео да му је покојна [REDACTED] испричала да је рекла оптуженом за њих двоје, те сви ови искази представљају једну јасну целину.

Што се тиче сведока [REDACTED] и [REDACTED], иначе пријатеља оптуженог и они су дали готово исте исказе, односно да је оптужени био у изузетно лошем стању, да је евидентно смршао, да се није бријао, и да је малтене био опседнут покојном и тиме да се помири са њом, и све његове активности и прича били усмерени ка томе, као и да је њима више деловало да ће одузети себи живот, и да није ништа указивало на то да би могао да одузме живот покојној.

Дакле, на основу исказа наведених сведока, које је суд прихватио као јасне, логичне и међусобно сагласне, суд је утврдио све оно што је претходило критичном догађају, односно њихове међусобне односе, емотивну везу, прекид исте и покушаје оптуженог да утиче на покојну да промени своју одлуку и генерално његово стање у том периоду и у том делу не постоје спорне околности.

Са друге стране, везано за оно што се дододило критичном приликом дана 10.02.2018. године, поред већ неспорно утврђеног чињеничног стања, суд није могао да прихвати наводе оптуженог у делу да је покојну лишио живота унутар саме зграде, јер је то демантовано видео снимком и балистичким вештачењем. Наиме, оптужени је тврдио да је, када је покојна откључавала браву, он ушао за њом још док се врата нису затворила, и тада јој рекао нешто у смислу: "████████, ја не могу да живим без тебе", а она му је рекла: "Не занима ме, видео си све" и климнула главом према улазу. Још је навео да је кренула да иде уз степенице, он је тада био у бесу, очајан, растројен, није могао да се контролише, пуцао је у њу, не зна колико пута, вероватно је испалио сву муницију која је била у пиштолју.

Међутим, прегледом видео снимака са сигурносних камера, утврђено је да покојно ██████████, док откључава врата зграде и улази у њу, са задње леве стране прилази лице, односно оптужени и види се пламен на устима цеви у тренутку када је оштећена већим делом ушла у зграду док се оптужени још увек налазио изван зграде, а након тог првог пуцња, оптужени застје на улазу у зграду изводећи радњу налик на опалење, након чега улази у зграду за оштећеном када су нестали из видокруга ове камере, а на видео снимку се уочавају још најмање два пламена на устима цеви оружја које извршилац држи у руци. На снимку се још види да оптужени пролази поред оштећене у унутрашњост зграде, а на преостала два видео записа види се да протрчава кроз зграду и излази на супротни излаз.

Имајући све наведено у виду, суд није могао да прихвати наводе оптуженог у делу у коме је наводио како су се он и оштећена налазили лицем у лице, као и то да је између њих непосредно пре првог пуцања било неке комуникације, јер то демантовано самим снимком.

Везано за критични догађај и сведоци који станују у наведеној згради, су дали мање више сагласне исказе, које је суд прихватио као јасне и логичне. Тако је сведок ██████████ навео да је критичне вечери седео у дневној соби, било је 23,45 часова и одједном је чуо 5 пуцњева, два пуцња је чуо одмах а следећа три после можда две, три секунде кренуо је ка прозору који гледа ка вртићу и простору испред улаза у зграду, и то је било 3 до 4 секунде након што је чуо пуцње, и када је погледао доле, угледао је један аутомарке „Шкода Фабија“, сиве боје, који је олазио по оцени суда у ствари радило се о аутомобилу „Шкода октавија“ сведока ██████████ који је навео да је чим је чуо пуцње упалио кола и отишао плашећи се да ти пуцњи не буду ка њему. Овај сведок је још навео да је потом зазвонио телефон и да га је комшија ██████████ са првог спрата, а пошто је управник зграде, обавестио да се десило убиство у њиховој згради, не поменувши ко је убијен.

И сведок ██████████ је навео да је био у стану и у једном тренутку је зачуо пуцње, тј. чуо је пет пуцњева и то испаљених један за другим. Сачекао је неких 3 до 5 минута, јер је у то време тик уз прозор његова девојка дојила дете, па је тек када је она завршила, устао и преко детета и ње погледао кроз прозор на део испред зграде. Тада је видео једног проседог господина крупније грађе, обученог у нешто тамно-црно, без капе на глави, и то негде на самом прилазу улазу у зграду, неких 4 до 5 метара од врата зграде. Видео га је како гледа ка улазу, окреће се, креће ка колима која су паркирана ту негде на око 10 до 12 метара од улаза у зграду, откључава та

кола, поново се окреће преко рамена и гледа ка улазу, седа у ауто и удаљава се ка Студентској улици. Запазио је да је то ауто „Шкода октавија“ сиве или неке друге можда светло плаве боје, регистарске ознаке [REDACTED] с обзиром да је сведок [REDACTED] навео да је његов аутомобил наведене марке, па самим тим се управо радио управо о њему и по оцени суда се није радио о оптуженом, с обзиром да је његов аутомобил „Цитроен Ц4“. Сведок [REDACTED] је био у свом стану на првом спрату са супругом и чуо је четири пуцња, након чега је погледао кроз прозор и није видео никога. Он и супруга су погледали видео надзор, односно камеру на ТВ, и могло се видети да је остало отворено крило од врата. Сведок [REDACTED] је навела да је чула два пуцња.

Наводе свих сведока суд је прихватио као јасне, објективне и у складу са осталим доказима, а то што су неки сведоци навели да су чули пет пуцњева, неки четири а неки два, само говори о различитом субјективном доживљају сведока, и није од значаја за утврђивање чињеничног стања, јер је везано за број самих испаљених хитаца суд чињенично стање утврдио пре свега на основу судско медицинског и балистичког вештачења, те видео записа.

Међутим, на основу утврђеног чињеничног стања суд није могао да донесе закључак да је оптужени дело извршио на подмугао начин. Најпре, оптужени је тврдио да је дело извршио тако што је, а након што је тог дана претходно био на гробљу, увече сео у кола и поново се вратио на Бејанијску косу, и у једном моменту одлучио да још једном оде да моли покојну [REDACTED] за помирење или да изврши самоубиство пред њом или испред њеног стана. У наставку исказа је навео да је узео свој пиштолј, сео у кола и отишао до [REDACTED] зграде, те да је, када се приближавао њеном улазу, размишљао шта све да јој каже. Тада је из даљине видео двоје људи испред улаза, али није видео ко је и тада је видео једног мушкараца како јој је дао нешто у руке, да су се поздравили и тада је видео да је тај мушкарац, јер је препознао њен капут, што га је погодило, претпоставио је да је то тај нови мушкарац у њеном животу, он се окренуо да иде, а она је откључавала браву. Након тога, он је ушао за њом још док се врата нису затворила, и тада јој рекао нешто у смислу: [REDACTED] „ја не могу да живим без тебе“, а она му је рекла: „Не занима ме, видео си све“ и климнула главом према улазу. Кренула је да иде уз степенице, он је тада био у бесу, очајан, растројен, није могао да се контролише, пуцао је у њу, не зна колико пута, вероватно је испалио сву муницију која је била.

Као што је већ наведено, суд није прихватио наводе оптуженог о томе да је покојну лишио живота унутар зграде и да су том приликом разменили наведене реченице. Што се тише осталог дела исказа оптиженог, он је потврђеном и исказом сведока [REDACTED] у делу да је, оптужени покојну видео са још једним лицем, јер је сведок навео да је он био то лице које је испратило покојну те вечери, односно са којом је стајао код њене зграде. У том смислу, наводи оптуженог да је покојну убрзо након тога лишио живота, када је дошла до зграде, у складу су са цаводима свидока [REDACTED] који је навео да је убрзо након што је испратио покојну [REDACTED] и дошао до кола, чуо пуцње и да је затим напустио лице места, јер се уплашио да би и он могао бити угрожен, али исто тако да он у том тренутку није знао да је [REDACTED] била нападнута.

Уколико се као неспорна прихвати одбрана оптуженог, односно да је он то веће дошао испред њене зграде и том приликом је затекао са сведоком [REDACTED], са којим се растала, и да је онда у тренутку када је улазила у зграду лишио живота, по оцени суда нема ниједне чињенице на основу које би се закључило да је оптужени поступао на подмукра начин.

С друге стране, теза тужилаштва је да се подмукност заснива на томе да је оптужени чекао покојну [REDACTED] осам сати, још од 15,30 часова поподне, а што се базира на исказу сведока [REDACTED] која је живела у том улазу и која је навела да је критичног дана у поподневним часовима негде око 15,30 часова изашла из стана и приметила једног човека како стоји у приземљу наслоњен на зид, као и да је, када се вратила након пола сата, она тог истог човека видела како приљубљен на стакло од улазних врата у зграду, стоји са унутрашње стране зграде и гледа. О томе да се заиста радило о оптуженом, тужилаштво није понудило нити један доказ, а то да је сведокиња видела неко лице како стоји у улазу зграде не може представљати чињеницу која на несумљив начин указује да је у питању оптужени. Међутим, по ставу суда ова чињеница је за постојање правне квалификације ирелевантна, јер за постојање подмукности није од значаја када је учинилац дошао на место извршења кривичног дела и колико дугу се ту налазио.

У контексту наведеног, тужилаштво је тврдило да је оптужени унапред, плански изабрао време, место и начин извршења кривичног дела, те да је затим чекао покојну у заседи од 15,30 часова до 23,45 часова, дакле више од осам сати, а затим непосредно испред зграде где га покојна, а ни друга лица нису могла опазити, што по ставу тужилаштва указује да је оптужени лукаво и перфидно унапред смилио време и место извршења дела, као и да око поноћи оштећена не може очекивати његово присуство, те да постоји мала вероватноћа да ће бити других људи, који би евентуално могли да га виде, те да га спрече у извршењу кривичног дела. Међутим, суд ипак није могао прихватити овакву тезу и оценио је контрадикторном у својој основи. По оцени суда, да би код учиниоца дела постојала подмукност, он би требало да у свом деловању исполи нарочиту лукавост или препреденошт. Ако би се прихватила теза да је оптужени плански изабрао време извршења дела, то би онда значило да је оптужени тачно знао када ће се покојна [REDACTED] вратити у свој стан, али током поступка за ово суду није предочен ниједан доказ. Поред тога, уколико би оптужени знао тачно време доласка покојне, онда, по оцени суда, не постоји ниједан логичан разлог због чега би он долазио осам сати раније и чекао испред њене зграде. Уколико се евентуално и узме у обзир да се оптужени већ у 15.30 часова налазио испред зграде покојне (а то самим тим не може искључити могућност да је оптужени након тога у неком периоду отишao кући, па да се касније поново вратио), и притом улазио у улаз где је самим тим без проблема могао бити уочен како од покојне тако и од свих станара који би ту пролазили, не постоји ниједан аспекат који би указивао на лукавост оптуженог у поступању, поготову не излагање оптуженог могућности да буде виђен од стране станара зграде у сред дана. Самим тим, не може бити прихваћена теза тужилаштва да је оптужени поступао лукаво и перфидно, јер оштећена око поноћи не може очекивати његово присуство, као и да постоји мала вероватноћа да ће бити других људи, који би евентуално могли да га виде. Као што је већ наведено, ако је оптужени још у 15.30 био испред зграде, и чекао осам сати покојну, очигледно није знао да ће се она у згради појавити нешто

пре поноћи, те самим тим нема говора о томе да је оптужени знао да ће она доћи у то време, да би искористио ту ситуацију. Као што је суд већ навео, чак и да се не донесе закључак да је отпужени лице које се већ у 15.30 часова налазило код зграде, већ да је дошао непосредно након што је покојну лишио живота, поново не постоји ниједан доказ да је знао да ће се покојна појавити испред зграде баш у том тренутку, па да је искористио касне вечерње сате да је лиши живота.

Аргумент тужилаштва, а везано за саму подмукlost, према коме покојна у то време није могла очекивати присуство оптуженог, услед чега је оптужени искористио ту ситуацију, суд није могао прихватити. Ово стога што је оптужени знао где она живи, а што је неспорно јер су били у емотивној вези једанаест година, те да је и раније долазио код ње кући чега је покојна самим тим била свесна тога, а посебно што су управо сведоци [REDACTED] у својим исказима тврдили да им је покојна говорила да мисли да је оптужени прати, и да је већ виђала кола испред њене зграде, те им се повеџавала да мисли да је неће оставити на миру, па се не могу прихватити аргументи да покојна није могла очекивати његово присуство, а посебно што је он већ једанпут долазио код ње кући, након што је она прекинула емотивни однос са њим, и молио је да се помире, а о чему је посведочила сведок [REDACTED].

Исто тако се не може прихватити аргумент да је оптужени чекао да се жртва склони са јавне површине, која би могла бити видљива како за њу, тако и за сведока [REDACTED] и да је он чекао да се њих двоје растану, те да када је остала сама и окренута леђима испалио хитац, те да она није могла да реагује да му било шта каже, да се брани или да га спречи. Као што је већ наведено, по ставу суда да би постојала подмукlost треба да постоји код оптуженог посебна лукавост, која превазилази границе уобичајеног. То што је оптужени чекао покојну испред зграде где она иначе станује, и то што није пуцао у њу пре него што се растала са сведоком [REDACTED] суд не може сматрати посебном лукавошћу, јер то не може бити околност која би говорила о убиству на подмукao начин, ово тим пре што место убиства – испред улазних врата зграде управо представља јавно место и никако се не би могло квалификовати као притајено или тајно место.

Такође, по оцени суда ни свако лишење живота из заседе се не може сматрати убиством на подмукao начин, без постојања одређеног лукавог понашања оптуженог. Суд би такав закључак могао евентуално донети да је оптужени покојну својим радњама намамио да дође у одређено време и на одређено место, или да је евентуално искористио поверење покојне и сл, што у конкретном предмету није био случај, јер је покојна са њим прекинула сваки контакт пре тога, па никакав контакт међу и није постојао. Подмукlost би могла постојати и у случају да је оптужени рецимо имао више опција да лиши живота оштећену, у смислу места извршења дела, па да је изабрао место где мисли да ће то најлакше урадити и где она то најмање очекује. Али како оптужени није ни био у контакту са покојном, нити су имали друго место где би се могли видети, јасно је да чињеница да је оптужени чекао покојну на месту где је једино био сигуран да ће се у неком тренутку појавити и где је објективно једино могао да је сртне, по оцени суда не може бити околност на основу које би се донео закључак о постојању подмукlosti на страни оптуженог. Да је оптужени сачекао покојну рецимо на неком другом месту, за које покојна никада не

би могла да помисли да би се оптужени ту могао појавити, па је оптужени искоришћавајући ту чињеницу, на том месту лишио живота, онда би се евентуално могло говорити о убиству на подмекао начин. Али како је оптужени покојну лишио живота испред зграде где је она живела, и где је он и раније долазио, за суд је неспорно да се у конкретном случају не може говорити о томе да је оптужени испољио посебну лукавост или препреденост, нити да се у конкретном случају ради о посебно прикривеном односно потајном начину извршења дела, а што су околности које објективно и субјективно морају постојати да би се убиство могло квалифиkovati као подмукло.

Суд је посебно ценио тезу тужилаштва да је оптужени са собом понео фантомку, те да то иде у прилог тужилаштва да је оптужени унапред планирао убиство. Чињеница да је оптужени том приликом са собом понео фантомку или зимску капу, а како то тврди одбрна, из разлога прикривања свог лица, то поново не би променило закључак суда везано за квалификацију самог дела, јер је суд већ јасно навео шта би све било потребно да би се дошло до таквог закључка. Наиме, чињеница да ли је оптужени унапред понео средство ради прикривања лица у намери да остане непримећен приликом извршења убиства није од утицаја на постојање подмуклости као обележја дела.

У погледу времена долaska оптуженог испред зграде оштећене, суд је закључио да су у наведеном случају могуће три ситуације, а то је да су тачни наводи оптуженог да је он дошао критичне вечери, и након што се покојна растала са сведоком [REDACTED], исту лишио живота, затим да је оптужени још у 15.30 часова био испред зграде у којој је покојна живела, и да је исту чекао осам сати, док се није појавила испред зграде, а по оцени суда постоји и трећа могућност, да је оптужени био у 15.30 часова испред зграде покојне и да је затим отишао, и да се касније поново вратио, јер суду није предложен ниједан доказ да је исти све то време био код зграде и да је чекао покојну (чак и под условом да се као неспорно закључи да је оптужени заиста био испред зграде у 15.30 часова). Чак и да се као неспорно закључи да је оптужени све то време био испред зграде, имајући већ све анализирнао у виду суд поново не би могао донети другачији закључак у погледу квалификације дела, јер ако оптужени није знао кад ће се покојна појавити, то што је исту чекао док се не појави испред зграде где она живи, не може сматрати посебном лукавошћу, а посебно не да је он то радио на неком скривеном месту, јер су сведоци тврдили да су га видели на врло уочљивом месту, наслоњеном на зид и на врата зграде, што све укупно искључује подмукlost у поступању оптуженог.

Да би постојало убиство на подмекао начин, мора бити остварена објективна и субјективна компонента. Објективна компонента се састоји у посебно прикривеном, односно потајном начину предузимања радње, а на субјективном плану потребно је да код учиниоца буде испољена посебна лукавост, преварно поступање или злоупотреба поверења жртве. По ставу суда у конкретном случају нису остварене нити субјективна, нити објективан обележја подмуклости као обележја тешког убиства.

Имајући све наведено у виду суд је закључио нису остварени елементи кривичног дела из члана 114. став 1. тачка 1. КЗ, односно да оптужени није поступао

на подмугао начин приликом извршења кривичног дела убиства.

Што се тиче другог спорног питања односно урачунивости оптуженог у време извршења дела, комисија судских вештака коју су чинили др Милена Станковић, др Марија Панић и др Веселин Печеница је утврдила да се оптужени налазио у стању повишене емоционалне напетости са психолошким садржајем средњег интезитета, а његове способности схватања значаја дела, као и могућности управљања поступцима биле су смањене до степена битног, али не и битно. Специјалиста медицинске психологије Дејан Степановић је мишљења да је Кецојевић Драгиша особа у чијој структури личности се региструје постојање зависних и доминантних карактеристика које доводе до потребе за успостављањем снажних и дубоких емоционалних веза уз потребу за постизање доминације и контроле у њима и да његово понашање у добро познатим и емоционално слабо набијеним ситуацијама адекватно и неупадљиво, док у стањима снажног стреса долазе до изражаваја слабости механизма контроле, долази до преплављености емоцијама, негативног утицаја осећања на мишљење, испољавања емоционалне нестабилности и пада квалитета мишљења. У стањима снажног емоционалног набоја или израженог стреса долази до пада квалитета мишљења, и он тада није у стању да на уобичајено рационалан начин сагледа све околности и предвиђа евентуалне будуће догађаје. Нагласио је да је тестирање реалности очувано и нема индиција да је код њега икада долазило до проблема на плану доживљаја реалитета.

Поред наведеног мишљења, судски вештаци су и на главном претресу још додатно појаснили своје мишљење, посебно се осврћући на питања стручних саветника које је ангажовала одбрана, па је тако судски вештак Марија Панић везано за пажњу оптуженог у периоду од Нове године до критичног догађаја, појаснила да је пажња оптуженог била усмерена на догађаје везане за емотивну релацију коју је имао са оштећеном, односно да је фокус пажње који се односио на остале догађаје, био смањеног интензитета. Везано за саме суицидне идеје, (а које су помињали и неки од сведока) истакла је да су исте постојале. Везано за мишљење окривљеног, појаснила је да је исто било у великој мери усмерено на ситуацију која се односи на емотивну везу која је дошла до краја али и да исто тако није долазило до дисторзије мишљења, односно постојање афекта имало утицај на све психичке функције па самим тим и на функцију мишљења.

Након још једног спорног питања које су саветници поставили на главном претресу, судски вештак је појаснила да постојање афекта не зависи само од структуре личности код особе већ зависи још од неких фактора, односно и од тернутног стања у којем се организам особе налази, као и од јачине спољне дражи. Везано за термин преплављеност емоцијама који су навели у мишљењу, вештак је навела да је то наставак описа структуре личности оптуженог и у наставку мишљења и стоји да су то обележја личности да може испољити у ситуацијама који превазилазе његове адаптибилне капаците непромишљеног и агресивног понашања. У конкретном случају није била у питању потпуна преплављеност емоција тј. нису нашли да је интензитет афекта био већег степена. Још је истакла да је код окривљеног постојала доминација идеје од тренутног емоционалног значаја, али да је оптужени имао могућност да размишља о другим опцијама и да промишља о поступцима својих дела у време извршења дела, а могућност да размишља о другим

опцијама и уопште да их разматра биле су смањене, али не битно.

И судски вештак Дејан Степановић који је обрадио психолошки оптуженог, је на главном претресу закључио да у стањима стреса и повишеног емоционалног набоја, код испитаника долази до пада квалитета мишљења, што значи да његово мишљење и процена ситуације није таквог квалитета као када нису присутни ти реметилачки чиниоци, али исто тако да критичном приликом није дошло до потпуног губитка рационалног сагледавања ситуације, дошло је само до пада квалитета мишљења и сагледавања.

Објашњења двоје судских вештака суд је оценио као јасна, логична и детаљно обrazложena, у складу са правилима струке, као и њихова налаза и мишљења, те их је и прихватио.

Имајући све наведено у виду суд је закључио да се оптужени у време извршења дела налазио у стању смањене урачунљивости до степена битног, али не и битно, односно прихватио је налаз и мишљење судских вештака, као потпуно јасне, логичне и стручно потпуно аргументоване.

Што се тиче налаза и мишљења вештака Копечника, суд је исто такође прихватио као јасно и у складу са свим доказима. Суд је прихватио и исказе свих сведока, као логичне и објективне на основу којих је значајно утврђено чињенично стање.

Имајући у виду да оптужени у свом уводном излагању није спорно да је држао и носио пиштолј марке, калибра СИБ 9 мм лугер и да није имао дозволу за ношење, те признање да је истим извршио кривично дело, по оцени суда су испуњени сви елементи кривичног дела недозвољено ношење оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ

УТВРЂЕНО ЧИЊЕНИЧНО СТАЊЕ И ПРАВНА КВАЛИФИКАЦИЈА

Након свих изведенih доказа суд је на несумњив начин утврдио чињенице релевантне за пресуђење у овој кривично-правној ствари, на начин описан у изреци пресуде, односно да је опт. Кецојевић Драгиша дана 10.02.2018. године око 23.45 часова, у Београду, у ул. Париске комуне број 41 лишио живота пок. [REDACTED] пуцањем из ватреног оружја - пиштолја НН марке калибра „S&W 9mm luger“ који је критичном приликом неовлаšћено носио, из непосредне близине испалио шест пројектила у оштећену од којих је оштећена задобила тешке телесне повреде опасне по живот од којих је преминула на лицу места.

Прелазећи на психички однос опт. Кецојевић Драгише, суд је утврдио да је оптужени кривично дело извршио у стању смањене урачунљивости, до степена битног, али не и битно с обзиром да је на основу налаза и мишљења комисије судских вештака др Милене Станковић, др Марије Панић и др Веселина Печенице од 08.03.2018. године и 15.05.2018. године утврђено је да се опт. Кецојевић Драгиша у време извршење дела налазио у стању повишене емоционалне напетости са психолошким садржајем афекта средњег интезитета, а његове способности

схватија значаја дела, као и могућности управљања поступцима биле су смањене до степена битног, али не и битно. Такође, суд је утврдио да је оптужени Кеџовић дела извршио са директним умишљајем, односно да је у време извршења дела био свестан истих и да је желео њихово извршење, јер је из непосредне близине испаљивањем шест пројектила из пиштола лишио живота пок. [REDACTED] а имајући у виду конкретну ситуацију и године живота, јасно је и да је знао да су иста забрањена и био свестан њихове противправности, а што је утврђено на основу радњи које је оптужени предузимао а које су претходно наведене.

Правно квалификујући утврђено чинјенично стање и психички однос оптуженог према извршеним делима, суд је закључио да се у радњама оптуженог стичу сва субјективна и објективна обележја кривичних дела убиство из члана 113. КЗ и недозвољено ношење оружја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, па како није било околности које би искључиле кривицу оптуженог суд га је огласио кривим за извршење наведених кривичних дела.

ОДЛУКА О КРИВИЧНОЈ САНКЦИЈИ

Одлучујући о врсти и висини кривичне санкције које према оптуженом Кеџојевић Драгиши треба изрећи, суд је ценио све околности из члана 54. Кривичног законика, а које су, од утицаја на то да казна буде већа или мања, па је од олакшавајућих околности ценио његову ранију неосуђиваност, године живота оптуженог, односно да исти има 69 година као и чињеницу да се оптужени у време извршење дела налазио у стању смањене урачунљивости, до граница битног, али не и битно, у стању повишене емоционалне напетости са психолошким садржајем афекта средњег интезитета, као и да је према налазу вештака у верем извршења дела оптужени неспорно поступао са преплављеним емоцијама. Отежавајуће околности на страни оптуженог није било. Ценећи све наведене околности, наступеле последице и степен кривице окривљеног, а имајући у виду прописане кривичне санкције, суд је закључио да се у конкретном случају сврха кривичне санкције и сврха кажњавања предвиђена чл. 4 и чл. 42 Кривичног законика могу постићи изрицањем ефективне казне затвора, па је применом одредби чл. 42, 45, 50, 54 и 63 Кривичног законика опт. Кеџојевић Драгиши претходно утврдио за кривично дело убиство из члана 113. КЗ казну затвора у трајању од 9 година и за кривично дело недозвољено ношење оружја из чл. 348 став 4. у вези става 1. КЗ казну затвора у трајању од 2 године, па га је даљом применом члана 60 КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 10 година. Применом члана 63. КЗ суд је одредио да се у изречену казну има урачунати време проведено на задржавању и у притвору почев од 11.02.2018. године па до 07.11.2019. године. По ставу суда овако одмереном казном по мери и врсти, у потпуности ће се оставити сврха кажњавања како са аспекта генералне тако и са аспекта специјалне превенције.

Суд је на основу члана 87. у вези члана 348. став 6. Кривичног законика изрекао оптуженом меру безбедности одузимања предмета и то 60 мјетака калибра 30 – 06, зрно 9,7 грама, с обзиром да се ради о предметима кривичног дела, као и да је законом прописано обавезно одузимање муниције.

ОДЛУКА О ИМОВИНСКО ПРАВНОМ ЗАХТЕВУ И ОДЛУКА О ТРОШКОВИМА

Суд је на основу члана 258. ЗКП оштећене [REDACTED] и [REDACTED] за остваривање имовинско-правног захтева упутио на парницу, с обзиром да представник оштећеног током поступка јесте истакао имовинско правни захтев али није определио и његову висину, а само одлучивање о имовинскоправном захтеву би водило беспотребном одувлачењу кривичног поступка.

Суд је на основу члана 264. ЗКП оптуженог обавезао да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 478.665,00 динара, а који трошкови обухватају 42.000,00 динара на име обдукционог налаза ИСМ "Милован Миловановић", 37.796,00 динара на име психолошко психијатријског вештачења Специјалне затворске болнице у Београду, 289.170,00 динара на име днк анализе Биолошког факултета у Београду, 76.387,00 динара на име Судско-медицинског вештачења Медицинског факултета у Београду и 32.831,00 динара на име налаза и мишљења вештака о душевном здрављу Специјалне затворске болнице те 480,00 динара на име довођења оптуженог из Окружног затвора у Београду, и на име судског паушала износ од 20.000,00 динара, који износ је одређен имајући у виду дужину и сложеност трајања поступка и имовно стање оптуженог. Оптуженки је обавезан да све износе плати у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде.

Записничар
Христина Ранђеловић

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА -СУДИЈА
Александар Трешњев

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:
Против овог решења дозвољена је жалба у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка истог Апелационом суду у Београду а преко овог суда.